

ژړېدلې اوښکه

ناول

Ketabton.com
احمدالله مسلميار

پڙندپانه

احمدالله مسلمپار د صاحب نور زوی د دادمحمد
لمسی په

۱۳۷۷ز کال کې د پکتیا ولايت د سپډکرم ولسوالۍ
په کوسین سیمه کې زېږېدلی نوموړی یو ښه او
خوش اخلاقه انسان دی
تل ورته د برپا دعا کوم .

سمیع الله اتل

کابل

دلوه ۱۴

اوبنکه

په ژوند کې د خوښېوو تر څنګ کړاوونه هم شتون لري چې له ټولو انسانانو سره پېښېږي، خو دا چې زموږ په ټولنه کې بدو دودونو ځای نیولی نو زموږ ټولنه د خوښېوو په نسبت له کړاوونو سره ډېره مخ ده چې له هغو بدو دودونو څخه یې یو هم د ولور دود دی.

ولور هغه نوم دی چې د ډېرو خلکو آرمانونه یې له خاورو سره یو کړي دي او زموږ ځوانان یې مهاجرت ته اړ کړي دي.

زه هم له ډېر وخت نه راپه دې خوا په دې لټه کې وم چې د ټولني ځیني بد دودونه انځور کړم تر څو په راتلونکي کې د داسې بدو دودونو مخه ونیول شي، ددې دودونو له منځه وړل د ټولني د پرمختګ سبب کېږي.

زما دا ناول چې د «ژرېډلې اوبنکه» تر نامه لاندې دی نو دا مې لومړی ناول دی، په دې بڼه باوري يم چې په یاد ناول

کې به ستونزې ډېرې وي خو دا مې د بدلون لپاره يوه ښه
موقع وه.

هيله لرم چې په لوستلو يې ستومانه نه شئ.

-احمدالله مسلميار

کابل

دلوه ۷

پرمختگ

احمدالله مسلميار مي د لومړي ټولگي نه ملگري دي د يو بل له خوي او خواصو سره بڼه بلد يو نوموړي ددي تر څنگ چې يو بڼه ليکوال دي يو بڼه شاعر هم دي.

د شعر په برخه کې له نوموړي سره ډيرې خوږې خاطرې لرم چې د هغو خاطرې څخه يې يوه داسې ده چې کله به زه او هغه د بازار لور ته تلو نو په لاره کې به يې په موټرونو ليکل شوي شعرونه په خورا مينه لوستل خو د ليکلو توان يې نه درلوده خو د وخت په تېرېدو يې پاد ارمان هم پوره شو چې دا بېټ يې د نن سبا د شاعرۍ يو مثال دی :

" د ونې سپوږي لاندې ناست پمه خو ونه نشته"

" جامې مې شته خو په جامو کې مې لمنه نشته"

نوموړي د بنوونځي له دورې څخه د ادبياتو له پوهنځي سره مینه درلوده او همدې مینې یې یاد پوهنځي ته برپالی کړ .

د « ژړېدلې او بنسکه » په ناول کې د ژوند بېلابېلې نیمگړتیاوې انځور شوي دي.

بن اغلي احمدالله مسلمیار ته د « ژړېدلې او بنسکه » د ناول بشپړېدو مبارکي وایم او تر څنګ یې نوموړي ته د لا بریاوو او پرمختګ دعا کوم.

فضل الله ماموند

-کابل-

***

هره شېبه مي غوښتل له هغه سره واوسم هغه سره
ناستي به تل خوښي راکوله

د لومړي ټولگي نه سره ملگري وو خو ملگرتيا مو د اووم
ټولگي نه راپدېخوا ډېره کلکه او قوي شوه. دهغه کور
زموږ د کور نه څو کوچي هخواؤ او کله به چې ښوونځي
ته تلله نو لومړی به زموږ کوچي ته راتله او دواړه به پو
ځای ښوونځي ته سره تلو وروسته مو ملگرتيا داسې شوه
چې خلکو به گومان کاوه چې گواکي دا دواړه سره وروڼه
دي. هغه له ما څخه يو کال کشرؤ او له ډېرې مينې به يې
راته د مشر کلمه کاروله هر مازديگر به گډ د کرکت
مېدان ته د کرکت لوبې لپاره تلو. فرهاد په کرکت

کې هم ښه مهارت درلود او ډېر تېز بال به يې کاوه خو زه
د کرکت په لوبې دومره نه پوهېدم که څه هم زما د کرکت
لوبې سره مينه نه وه خو د فرهاد لپاره به تلم هغه به چې
کله زما په وړاندي بال کاوه نو ډېر ورو توب به يې

راغورخاوه خو د نورو هلکانو ویکتې به یې داسې
غورخولي لکه د بادي توپک پز چې مرغی له ونې
راوغورخوي . د اووم ټولگي مو خو مپاشتي تېرې شوي
وي زه او فرهاد د ټولگي په درېمه څوکي کې ناست وو
اول نمره مو د ټولگي مخې ته د توري تختې سره ودرېده
او غږ یې وکړ

هلکانو راتلونکې شنبې ورځې ته د بنوونکي ورځ ده څه
کوو لمانځو یې او که نه؟

که څوک یې لمانځي نو گوتې دې پورته کړي.

زما په گډون ټولو ټولگيو الو گوتې پورته کړې او هوډ یې
وکړ چې د بنوونکي ورځ به لمانځي.

فرهاد چې له بڼه جرأت څخه برېښمن ؤ ، له څوکي نه پاڅېد
او څو سپینې پانې یې له ځان سره واخیستي او د پانو نه
یې وړې، وړې توتې جوړې کړې او په هره توتې کې یې د
خوراکي توکو او د کاسو (قابونو) نومونه یې ولیکل او د
لمړي قطار د څوکي په مېز یې هغه د کاغذ توتې واچولي

او د اول نمره نه یې پېل وکړ هر نفر به په نوبت ورتله او
پوه پوه د کاغذ توتې به یې پورته کوله د پنځه نفرو نوبت
خلاص شو.

او د شپږم نفر نوبت راوړسېد چې هغه زه وم لارم د
فرهاد ترڅنگ ودرېدم فرهاد هم ددې نه مخکې چې زه د
کاغذ ټوټه راواخلم په موسکي حالت يې ووبل ياالله خبر!
ما هم د کاغذ ټوټه راواخيسته چې خلاصه مې کړه په کې
ليکل شوي وو " لس خوراکه کباب " ددې جملې په ليدلو
مې زړه خواشینی شو لارم په څوکۍ کې کېناستم او په دې
فکر کې ډوب شوم چې د " لس خوراکه کبابو " روپۍ به
له کوم حای نه ترلاسه کوم؟

زموږ د کورنۍ اقتصادي وضعه هم خرابه ده قرض هم
چانه نشم کولی.

فرهاد مې د اوږو نه لاس راتاو کړ ويې بنورولم راته
وېي وېل

مشره څنگه په سوچونو کې ډوب يې؟

د فرهاد دې عکس العمل سمدست له خيالي نړۍ نه
راووېستمه حواب مې ورکړ

نه فرهاده کومه خبره نشته رښتيا تاته څه ووتل؟

-هاها... دروغجنه! گوري چې ته په سوچو کې
ډوب وي که ډوب نه وي نو ماته په پچه کې وتلي څيز

نه به خبر وي بڼه زه خپر درته وبه يې وايم ماته پنځه
قابه ووتل د وريجو قابونه.

فرهاد بيا په اوږي لاس راکښود راته يې وويل
مشره گوره زړه نه زړه ته لاره ده ستا حالت ماته سم نه
بنکاري خواب راکړه چې دڅه لپاره سوچي شوي رښتيا د
"کبابو د روپو" په اړه خو به فکر نه کوي؟

په څپره مې د دروغو موسکا راوسته ورته ومې ويل ، نه
فرهاد زه همداسې يم کله چې ځانته شم نو په فکرونو کې
ډوبېږم.

-بڼه مقصد چې د بڼوونکي د ورځې په اړه فکر ونه کړي
ورور دې درسره دی.

-نه فرهاده داسې کومه خبره نه ده.

شپږم ساعت مو د انگليسي مضمون درلوده او د انگليسي
بڼوونکي مو د صنف نگرانه هم وه ، د راتلو نه څو شيبې
وروسته يې وويل

زده کوونکو د بڼوونکي ورځې ته ټول راشئ هسې نه چې
مخ مې تور کړئ نورو صنفونو ته.

کتابونه مو خلاص کړل د کتاب یوه موضوع مو ولوستله او د رخصتی زنگ وو هل شو کتاب مې بکسې ته واچو او د فرهاد سره گډ د بنوونځي نه د کور په لور روان شوم خو د تېرو ورځو په توپیر له هغه سره په لاره کې روان وم فرهاد زما له اورو نه لاس راتاو کړ او راته یې وویل

مشره نن داسې راته بنکاري لکه یو گونگی مې چې څنگ کې روان وي.

د فرهاد دغو خبرو ته مې لنډ، لنډ ځوابونه ورکړل لږې خبرې مې ورسره پېل کړې هغه د تحفي د جوړولو د دوکان پته رانه وغوښته وپل یې چې چیرته جوړیږي؟

ما هم هغه ته د هغه دوکان پته ورکړه مخې ته مې وکتل زموږ کوڅه راورسېده د فرهاد نه مې مخه واخیسته لارم کور ته ننوتم خو خیال مې بدل و ټول خیال مې د د کبابو د پېرلو لپاره د روپو پیدا کول و په دهلیز کې مې مور ناسته وه ، خو ما د نورو ورځو په شان خپلې مور ته سلام ډالۍ نه کړ مستقیماً ننوتم حجرې ته ، د بنوونځي جامې مې وویستې.

ویل مې چې لږه دمه به وکړم نو د توشکې په سر مې پښې وغزولې دقیقې نه وې وتې چې مور مې راغږ کړ

ياسينه زويه ! ډوډۍ ته راووخه ستا د خوبني خواړه مي
پاښه کړي دي ،

که څه هم زما لوبيا ډېره خوبښېده مور به مي هم زما
لپاره ډېر وخت د هغي پخلي کاوه لاسونه مي ومينځل د
دسترخوان ترڅنگ کپناستم خو خوراک مي د هغه تيرو
ورځو په شان نه ؤ لوبيا رانه ډکه کاسه پاتي شوه مور
مي راته وويل ياسينه ولي دي ډوډۍ بس کړه؟

ومي نه غوښتل چي خپل خفگان له خپلي مور سره
شريک کړم بهانه مي ورته وکړه

موري ! کله چي د ښوونځي نه راووتو نو ټولگيوال مي
راته برگر واخيست مور يم ځکه.

مور مي د لوبيا کاسه پورته کړه او ويي ويل ښه څه
بېگه ته به يي وخورې غرمه مي د خوب په بهانه په
حجره کي په سوچونو او فکرونو تېره کړه.

ورځ تېره شوه ماښام شو يواځي يو ماښام د ښوونکي د
ورځي ترمنځ وخت پاتي وو په انگر کي د سوپي په سر
کپناستم سترگي مي اسمان کي په يوه ستوري لږ بدلې
نېولي وي.

مور مي راووته غږ يي راباندې وکړ

ياسينه زويه! مئين شوى خو به نه يي؟ څنگه ځان ته
ناست يي؟

په موسکي حالت مي ځواب ورکړ نه موري همداسي را
وؤتم

مور مي راته ووبل چې ډوډى ته بيا کوټي ته رايه هغه
ننوته خو زه همداسي ناست ووم فکر ته مي محمد راغى .
محمد زمور د کوڅي په سر کي د خوراكي توکو پلورنځى
درلود ځان سره مي ووبل چې له هغه نه به پور وکړم
خوشحاله شوم، وبل مي چې د حل لاره مي پيدا کړه .
لارم کوټي ته ننوتم د ماسختن ډوډى هم تياره وه پلار
مي هم د کوټي په کونج کي هماغسې ناروغ پروت وو د
فلج ناروغى له امله له يو ځاي څخه بل ځاي ته نشو تللى
لاسونه مي پرېمنځل او خوراک مي شروع کړ

د څو ځاپونو وروسته د بنوونکي يوه خبره راياده شوه
چې ويلي وو

(د پور د اخیستلو نه مخکي د هغه د بېرته ادا کولو فکر
وکړئ)

ډوډى مي بس کړه په دې فکر کي شوم که چېرته له محمد
نه پور وکړم نو بېرته به يي څنگه ورته رسوم؟

پورته شوم لاسونه مي پرېمنځل د پلار ترڅنگ لکه
گونگ هلک کېناستم مور مي له پځانځي څخه راننوته
کوټي ته، په دسترخوان يې سترگي ولگېدې

کاسه د لوبيا څخه ډکه ورته بڼکاره شوه بېا يې ماته مخ
راواړوه او راته يې ووبل

ياسينه زويه ! د غرمې خو دې برگر خوړلی ؤ او مور
وي نو اوس دې ولي ډوډۍ ونه خوړه ناروغ خو به نه
يې؟

-نه موري ! هسي مور غوندي يم ډوډۍ مي زړه ته نه
کيري.

د خوب کوټي ته لارم ورسۍ مي خلاصه کړه پاس
اسمان ته مي وکتل چې سپوږمۍ يوازي خو ستوري
ډله، ډله بڼکارېدل د سپوږمۍ يوازي توب نور هم خواشيني
کرم هغه مي له ځان سره تشبیه کړه د خوب په ځای کې
څملاستم له ډېرو منفي خبرو وروسته مي پوه مثبتته خبره
ذهن ته راغله هغه داسې وه

اف د لس خوراکه کبابو لپاره دومره خواشيني يې خلک
د لکهاوو روپيو پوروري وي په قصه کې يې نه وي.

دې خبرې مي لږ فکر ارامه کړ خو قسما قسم خبرې مي
په ذهن کې تېرېدې وروسته مي د پوه ملگري خبره

رایاده شوه چي هغه به د بازار په منځ کي ډېره
تکراروله هغه به داسي ډېر وېل

ياسينه ! که ټول بازار په يوه روپي شي خو يوه روپي
درسره نه وي نو څه يي کوي؟

يو ساعت د بني او چپ اړخ ته اوښتو وروسته ويده
شوی وم

ويده وم يودم مي راباندي مور غږ وکړ خو ما ويل که
خوب وينم په دويم غږ مي سترگي خلاصي کړي چي
ومي کتل مور مي وه په لږزیدلي حالت يي راته ووېل

پاڅه ياسينه ! په پلار دي د زړه حمله راغلي ژر شه د
گاونډي دروازه وټکوه او ورته ووايه چي په موټر کي
مو تر روغتونه ورسوي سترگي مي ومبلي منډه مي
کړل د دروازي په لور، په کوڅه کي د سپو غوغا وه
چي ومي کتل ډله سپي ولاړ دي د گاونډي دروازي ته
مي ورمنډه کړل سپيانو هم راپسي رامنډه کړل د سپيانو
په ليدلو مي د خولي نه د ويري غږ پورته شو ياد غږ
دومره لور وو چي همغه گاونډي مو پري راويښ شو په
کوم پسي چي زه له کوره راوتی ووم د باندي راووت
په سپو پسي يي کاني گوزار کړي او وتختېدل او ماته
يي وويل څه کوي ياسينه په دي نيمه شپه کي ؟

خواب مي ورڪر

تاپسي راغلم ڪاڪا پلار مي ناروغ دي مور مي وپل
ورشه ورته ووايه چي په موٽر ڪي مو تر روغتونه
ورسوي.

ددي خبري په اورپدلو هغه لار د ڪور دروازه يي
خلاصه ڪره موٽر يي راوويست په گڏه مو پلار موٽر ته
وخپروه او روغتون ته لارو

روغتون ڪي مو دوه شپي تپري ڪري درپمه شپه مو ڪور
ته راوره مور مي راته ووپل

لار شه ياسينه زوپه! په پخلنجي ڪي مي لوبيا گرمه
ڪري هغه وخوره او ويده شه بي خوبه يي ته هم.

-خو موري پلار جان به مي شپه څنگه تيروي؟

-هپڻ خبره نشته زوپه زه ويينه ڀم ڪه ڇه خبره وه
راپاخوم دي

ڀوڏي مي وخوره د خوب ڪوتي ته لارم ڄملاستم سهار
چي راپاڻڀدم لارم د پلار خواته حالت يي بنه و ڇو
سيرون لا نيمايي پاتي وو

سهار چای می وڅښه د ښوونځي جامې می په تن کړې ،
په تمه وم چې فرهاد دروازه وټکوي ، ساعت ته می
وکتل د ښوونځي وخت ته مو لس دقیقې پاتې وې خو
فرهاد لا راونه رسېد په فکر کې شوم چې هغه ولې
رانغی لا تراوسه؟

وروسه پوی شوم چې رښتیا د ښوونکي ورځ کې می
غېر حاضري وکړه کیدی شي رانه خفه به وي.
بکسه می شاته واچوله ښوونځي ته روان شوم کله چې
ټولگي ته ننوتم ټولگيو الو ته می سلام ډالی کړ
خو چا می سلام ته وعلېک ونه وېل په څوکۍ کې چې
کله کېناستم نو فرهاد له څوکۍ نه پاڅېد او په توره تخته
بې ولیکل
(بېغړته کس راغی)

ددې نه وروسته هغه د باندي ووت او تر درېم ساعته
پورې رانغی په څلورم ساعت کې می له ښوونکي نه د
اوبو اجازه وغوښته او د ښوونځي انگر ته ووتم په
فرهاد می سترگې ولرېدې

په ټال کې غلی ناست ؤ او ورو ، ورو زښه ورو غلم

تر څنگ یې ودرېدم

ترې ومې پوښتل فرهاده ولې خفه یې؟

ځواب یې راکړ

زه نه غواړم چې راتلونکي کلونه له داسې چا سره تېر

کړم چې په ملگرتیا نه پوهېږي

-فرهاده داسې کومه خبره نه ده زما پلار ناروغ وو او

دوه شپې د خپل پلار سره په روغتون کې ووم

له ټال نه رابښکته شو ويې وپل مشره اوس یې حالت

څنگه دی؟

- الحمدالله اوس ښه دی

-مشره ما وښه ما د ټولو ټولگيوالو په مخکې ستا بې

عزتي وکړه

-نه فرهاده تاسې هم ملامت نه یې ځکه چې خبر نه

وی،

دواړه روان شوو ټولگي ته ننوتو هغه د ټولگي مخې ته

وږېد ويې وپل

هلکانو د یاسین پلار ناروغ ؤ، هغه هم ورسره تلی وه نو
حکه د بنوونکي ورځ کي رانغی، ټولو ملگرو په پوه غږ
راغږ کړ

یاسینه الله دي پلار جان ته شفا عاجله ورکړي ، آمین مي
ووبل مننه مي تري وکړه میاشتي تپري شوي او د پای
ازموپني مو راورسپدي د څلورو مضمونونو
ازموپني مي په بڼه توگه تپري شوي غرمه وه چي
کورته راغلم ډوي مي وخوره

له هغه وروسته مي د مهالوېش پانې راواخيسته په
مهالوېش کي مو پنځمه ازموپنه د انگليسي مضمون وه
کتاب مي راواخيست فقط سترگي مي ورته غږولي نور
مي لوستي نه شو شپه تپره شوه ازموپني ته ناهيلي روان
شوم په داسي حال کي چي فرهاد هم هغه ورځ راسره نه
وو ټولگي ته په ننوتو هغه راغږ کړ

سلام یاسینه څنگه يي ؟ درس دي وپلي؟

-هو لږ ، لږ

په خدا شو ويې وېل دروغجنه ، يو کار وکړه د ازموېنې
په صحنه کې زما لور ته گوره چې نقل درکړم دا
ښوونکي خلک ډېر بې پاېلو کوي

- سمه ده فرهاده الله دې پخېر تېر کړي.

ښوونکي راغله کتابونه مو ورته تسليم کړل ازموېنه يې
شروع کړه کله چې د حل وخت راغی نو زه د فرهاد
پارچې ته ورنږدې شوم يو دم د ښوونکي سترگې په ما
ولږېدې راغله پانه يې رانه واخيسته او په سور قلم يې
ښانې کړه

د ټولگي نه يې په بدو الفاظو بهر کړم د ښوونځي نه د
مرگ په لټه راووتم

په مخ مې اوبنکې راجاري شوې ما هم خپله تنده پرې
ماته کړه

د ښوونځي سره تم نه شوم مستقيماً کور ته لاړم کله چې
کور ته ننوتم په انگر کې مې مور مخې ته راغله ويې
وېل ياسينه زويه سترگې دې ولې سرې دي؟

-هسي موري سترگو کې مې څه شی لوېدلي وو ما هم
ومېنلې ځکه به سرې شوې وي

-بنه نور يې ونه مېني خرابيري

-سمه ده موري

لاړم کوتي ته ننوتم په مهالوېش مي سترگي ولږېدي له
ډېري غوصي له امله مي د مهالوېش پانه څيري کړه

دروازه وټکېده ور غلم چې ومي کتل فرهاد و لاس نه يې
ونيولم او د ونې سيوري ته يې کښولم ورته ومي وېل
فرهاد د بنوونځي کيسې به نه راته کوي

ويي وېل

نه مشره زه هم حکه راغلم چې تشوېش ونکړي انشاءالله
چې مرسته کوي

-سمه ده فرهاد تشوېش نه کوم

-بنه مشره زه هم حم چې پلار مي غوصه کيري ناوخته

دي

-مخي ته دي بنه

د فرهاد خبرو لږ، لږ ورتيا راوبښله راتلونکو ازموېنو ته مې په خورا مينه درس ولوسته ازموېني ښي تېري شوي پوازي د انگليسي ازموېني ته خواشيني ووم

ورځي تېرېدي هوا هم ورځ تر بلې په يخېدو وه د مور ترڅنگ ناست ووم د ماسختن ډوډۍ مو خوړله پلار مې له مور څخه وپوښتل اسمان ورپخ دی که شين؟

مور مې ځواب ورکړ اسمان ورپخ دی کېدی شي واوره واورې

شپه تېره شوه سهار مې مور راباندې غږ وکړ

ياسينه زويه پاڅېره دومره واوره شوې چې مه کوه پوښتنه

لار شه هغه گاونډي ته ووايه چې زمور له بامه هم واوره پاکه کړي

له ځايه پاڅېدم لمړی ورسۍ ته لارم انگر مې وکوت چې ټول په سپينه جامه پوښلی ؤ د ژمي جامې مې په تن کړې د باندې د وتو هوډ مې وکړ د وتلو نه مخکې دروازه وټکېده چې ومې کتل فرهاد ؤ د واورې په ورېدو خوښ ښکارېده ترې ومې پوښتل څه کوي دومره وختي او په دې سره هوا کي؟

لمری یی د واورې په غونډاري وويشتلم بپا یی حواب
راکړ

راغلم تر څو واوره ويشتل وکړو

-عجیبه هلک یی دې یخ ته گوره هاهاها.....

-نه مشره ټوکه مې وکړه راغلم چې لار شو بنوونځي ته
د ازموېنو نتایج مو اعلانېږي

دې خبرې مې د واورې خوښي رالنده کړه بنوونځي ته
لارو بنوونکي مو راغله د پارچو د وېش لپاره

غږ یی وکړ

فرهاد اول نمره زده کوونکو لاسونه ورته وټکوی

څو هلکانو ته خپلې پارچې ورسېدې خو زما نوم لانه
وه رارسیدلی څو شېبې وروسته بنوونکي غږ وکړ

یاسین

ما گوته پورته کړه ویی ویل په ژمي کې د انگلیسي
کورس کې ځان شامل کړه دا واخله مشروط یی .....

پانه مې په ناهیلۍ ترې راواخیسته فرهاد مې خواته
راغی مشره خفه کپړه مه مشروط یی ناکام خو نه یی

-خو فرهاده د مشروطی ازموینه کی به څه کوم؟

-اسانه ده دا بنوونکی ماته معلوم دي

-هغه څنگه؟

-نور نو پوښتنې ته اړتیا نشته ته تشویش مه کوه

لاړم کور ته مور مې په لاس کې د پایلو پاڼه ولیده ویې
پوښتل دا د څه پاڼه ده؟

-مورې دا اطلاعاتنامه ده د بنوونځي د نتایجو پاڼه

-بڼه څوم شوي زوبه؟

که څه هم مور مې سواد نه درلود نو ما هم دروغ ورته
ووپل

مورې څلورمه شمېره بريالی شوم

په تڼده یې ښکل کړم ویې وپل

افرین بچېه! ته دي د مور وپار یې....

ورځې تېرې شوي فرهاد مې د دوکان مخې ته ولید ترې
ومي پوښتل فرهاده زما د مشروطی ازموینه سبا ده څه
وکړم؟

لکه چې دا ټولگی به بېا له سره وایم که څنگه؟
-نه مشره زه له بنوونکې سره غږېدلی یم سبا فقط ځان
حاضر کړه نور برېالی یې.

شپه تېره شوه سهار بنوونځي ته لارم بنوونکې مې نوم د
بريالو لست کې شامل کړ او په دې توگه مې اووم
ټولگی پای ته ورسېد.

کال تېر شو د نهم ټولگي پېلېدو ته په تمه وم ژمی وو
هوا هم ډېره سپره وه مور مې بخاری ته لرگي راوړل
بخاری کې یې اور بل کړ راغله زما ترڅنگ کېناسته او
راته وپي وېل

یاسینه زوپه په کور کې پوازي پنځه زره افغانی پاتي دي
او سبا دې پلار هم ډاکتر ته بېابو هغه هم کېدی شي هلته
مصرف شي نو که تا هم کوم کار ځان ته پیدا وی نو
ډېره به ښه وه

ورته ومې وېل

موري نو زه به کوم کار ترسره کړم ماته خو کوم کار زده
هم نه دی؟

مور مي لاره له دهليز نه يې له خان سره د بوتانو
بورس او رنگ راوړل او ماته يې ووپل

زوپه! ماته خير شه چې زه ستا بوتان څنگه رنگوم

خبرې مي ورپري کړه

موري بوتان خو رنگولی شم

-نو بپا مه واپه چې زما کوم کار نه دی زده

-بڼه سمده موري زه خم سر له نن نه دا کار شروع کوم

-کېنه زوپه سر له سبا به دا کار شروع کړي

ورخ تېره شوه ماسختن مي د بوتانو د رنگ توکي په
خالته کي واچول او په مېخ کي مي راخوړند کړل

سهار چې له خوبه راپاڅېدم لارم اودس مي وکړ لمونځ
مي وکړ مور مي چای راواخيست چای مو وڅکه د

گاوندې په موټر کي روغتون ته لاړو پلار او مور مي
روغتون ته ننوتل زه د بازار په لور روان شوم هلته په

گرځېدلو سترې شوم لارم د پو دوکان ترڅنگ مي ږډه
ووېله په دوکان کي په لور غږ دغه سندرې چالانه وه:

غریبی ده ، غریبی ده
له غم پکه زنده گی ده .....

دی سندرې می په مخ مړې ، مړې اوبنکې راروانې
کړې

له سترگو می اوبنکې جاري وې ناخاپه می پو سړی
خنګ ته راغی بوتان یې له پینو راوباسل او ماته یې
راکړل ویې وېل

گله دا بوتان رنگ کړه، بوتان می راواخیستل بوتان تک
تور رنگ شوي وو پاک ستره وو ورته ومې وېل

کاکا بوتان خو دی رنگ دی نو بپا یې ولې رنگوي ؟

سړي ټینګار وکړ چې ته زما بوتان رنگ کړه بپا یې
درته واېم

بوتان می رنگ کړل سړي هم په پینو کړل له جبهه یې
لس افغانی راوویستی ماته یې راکړې

ویې وېل

که چیرته می پیسې بی له دی چې ته می بوتان رنگ
کړې درکړې وی نو ته به بپا په مفتو پیسو اموخته شوی
وی او کپدی شي چې سوال ته دی مخه کړې وای

نو حڪه مي دا كار و نه كر الله پامان

سري روان شو زما دعاگاني ورپسي شوي لس گون مي
په جيب كي واچو او د هغه خبري مي زره ته وسپارلي
پاڇپدم د سرڪ په غاڙه روان شوم پوڊم پو دوکاندار
راباندي غڙ ڪر

هلڪه راشه دا بوتان خو مي رنگ ڪڙه لارم بوتان مي
ورته رنگ ڪڙل پيسي يي راڪري روان شوم د لمر
سترگه ورو، ورو غرونو پتوله ڪيناستم له جيب نه مي
روپي راڻويستي ومي شمڙلي پو نيم سل روپي وي د
پلار لپاره مي په لڙو روپو مني راواخيستي ڪور ته
روان شوم ڪور ته په ننوتو مي مور ته سلام ڊالي ڪر
خو خواب يي رانڪر بيا مي ووڀل

سلام موري

ويي وڀل

و عليڪم زوپه لار شه دي بلي ڪوتي ڪي مي بخاري ڪي
اور اچولي

-ولي هغي ڪوته ڪي موري

-زوپه هلته دې پلار ویده دی ما وپل زموږ په خبرو
راوینن نه شي

لاړم د بخاری ترڅنگ می ځان گرم کړ مور می هم
راغله راسره کیناسته خو د مور ژبه می د نورو ورځو
په توپیر ګونګه ښکارېده سترګې یې هم د انار د اوبو په
شان سرې وې ترې ومې پوښتل ولې خواشینې یې
مورې څه خبره ده؟

-زوپه سترې پم خواشینې نه پم

-ښه مورې ډاکټرانو څه وپل پلار می اوس ښه دی؟

مور می په دې ځواب کې ځنډ وکړ

بیا می ورته وویل مورې ډاکټرانو څه وپل؟

- وپل یې چې اوس ښه دی

- مورې هغه منې می پلار جان ته راوړې دي چې

راپاڅېد وړ یې کړه چې ویې خوري

مور می ترڅنگ ناسته وه خو ما وپل که له ځان سره
غږېږم پاڅېدم بلې کوټې ته روان شوم چې د پلار حالت
می وګورم مور می راغږ

چېرته ځي زوپه؟

- ځم پلارجان مي گورم

- زوپه هغه اوس ويده شو

بېرته کېناستم څو شېبې وروسته دروازه وټکېده روان
شوم چې دروازه خلاصه کړم

مور مي راغږ کړ

زوپه زه يې خلاصوم

په شک کې ولوېدم چې نن ولې هر څه بدل ښکاري مور
مي راته ووپل

ته راونوحې د گاونډ ښځې راغلي

-نو موري هغه په دې شپه کې څه کوي؟

مور مي زما پوښتنه بې ځوابه پرېښوده ووتله دروازه يې
خلاصه کړه د گاونډ د ښځو په را ننوتو په انگر کې ویر
شروع شو منډه مي کړل د پلار څنگ ته لارم د پلار د
مخ نه مي څادر پورته کړ چې ومې کتل زنه يې په سپينه

توتيه تړل شوي ده مور ته مي ورمونده كرل په لوړ غږ
مي ووېل

موري دا هر څه دروغ دي موري ، موري
،موري.....

مور مي په انگر كي غورځېدلي پرته وه د گاونډ بنځو
يي په سر لمده توتيه هخوا دېخوا كوله د كلي خلك راغلل
خو زما په لېدو به يي په ژړا شروع وكړه شپه مي په
ژړا تېره كړه جامي مي په اوبنكو داسي لتي پتي وي
لكه باران چي لمدي كړي وي شاوخوا يوه بجه وه د
حجري نه ېو سپين گيري سړي غږ وكړ

چي مړي راباسو د جنازي وخت دي خو ما كټ داسي
كلك نيولي ؤ لكه ماشوم چي د خپلي مور لمنه په
كوچنيوالي كي نيولي وي

كوټي ته خو تنه راننوتل د كټ ترڅنگ راغلل د پورته
كولو نه مخكي يي زه له كوټي نه وويستم بېرته مي
كوټي ته منډه كرل

كوټه كي مي پوازي د پلار څادر تر سترگو شو انگر ته
ووتم بنځي په ژړا سر وي له كوره ووتم د جومات په

لور مي منډه كړه تر پلارجان پوري ورسېدم د پلار له
مخ نه مي كڅوړه لري كړه

پلارجان، پلارجان نارې مي پرې وكړې خو غږ يې نه
راته كاوه

ملا د جنازې لمونځ وركړ خلكو مي پلارجان
راواخيست او امبولانس موټر ته يې وخپړوه

زه يې هم ترڅنگ كېناستم په لاره كي مي فقط
مړې، مړې اوبنكي د پلارجان په مخ توپولي هديره
راورسېده خلكو مي پلارجان واخيست د كيندل شوي
قبر خواته يې وپور.

زه هم وربنكته شوم خو خلكو د قبر خواته نه پرېښودلم
هر چا مي مخه نيوله پوازي مي ژړا له وسه پوره وه
پلارجان يې په قبر كي بنكته كړ خلكو يې په سر
خاوري ورواړولي ملا دعا وكړه خلك روان شول خو
زه تر ماښامه د پلار جان د قبر ترڅنگ ناست ووم دا
نارې مي وهلي پلاره ته نه يې مړ دا هر څه دروغ دي
پلاره! پلاره! پلارررر.....

ماښام كور ته راغلم په كوټه كي د گاونډ بنځي ناستي
وي او زما مور ته يې د ډاډ خبرې كولې زه هم د كور
بلي كوټي ته ننوتم د هندارې مخ ته ودرېدم سترگي مي

د ډيري ژړا له امله د د انګار په شان بنګاريدې له ځان سره په خبرو بوښت شوم خبرې مي د ژړا د پيل سره بندي شوي د ژړا غږ بنځو واورېد ، ور خلاص شو ومي کتل ترور مي وه راغله په ټکري يې زما اوښکي وچي کړي او د مخکي وختونو کيسې يې راته شروع کړي خو زه همغسي په سلګو سر ووم ژړا مي نه ودرېده

ترور مي هم پوډم زما په ليدو ژړا شروع کړه د ترور ليدلو مي د ژړا غږ نور هم لوړ کړ د بلي کوټي نه د ګاونډ بنځي راغلي او زمونږ د ژړا د ختمولو هڅي يې کولي خو مونږ دواړو همغسي په ژړا سر وو شيبې وروسته په کوټه داسې ویر شروع شو چې د هر چاله سترګو به د اوښکو څپي رارواني وي يودم کوټي ته پوه بنځه راننوته غږ يې کړ

ژر راشي د ياسين مور بي هوبنه شوه د بنځو نه مخکي مي منډه کړل په مور مي سترګي ولږېدي غږونه مي پري کول خو ځواب يې نه راکوه

ماما مي راغي زما مور يې موټر ته پورته کړه روغتون ته يې بوتوه زه هم موټر ته پورته شوم خو ماما مي له موټر څخه رابنکته کړم هغوی لارل روغتون ته

د دروازي مخي ته ناست ووم ژړل مي يودم مي چا په
سر لاس راکښود پورته مي وکتل فرهاد وو غاړه يي
راکړه راته ويي ويل

مشره زه يم درسره ژاړه مه دا ژوند دی

خو د فرهاد خبرو راباندي هيڅ اثر ونه کړ هغه هم
راسره ژړا شروع کړه

د فرهاد پلار مي څنگ ته راغی بڼکل يي کړم ډاډ يي
راکړ فرهاد ته يي وويل

زويه ته له ياسين سره نن شپه همدلته پاتي شه هغه لار
او فرهاد مي په څنگ کي ناست وو کور ته ننوتو فرهاد
کيسي راواخيستي لږ ، لږ مي فکر ورسره بدل شو

شپه اخري برخي ته رسيدلي وه زه او فرهاد همداسي
ويښ ناست وو د موټر غږ مي غوږو ته راغی

د باندي ووتم ومي کتل ماما مي وو د مور پوښتنه مي
تري وکړه ځواب يي رانکړ په بيره کور ته ننوته

زه هم ورپسي ورننوتم بيا مي تري وپوښتل مور مي
څنگه ده؟

-بڼه ده-

ماما مي ډير مصروف بنکارېد په موبایل کې يې اړیکې
نيولې خو له مانه لرې ولاړ وو غږ يې نه راته څو شیبې
وروسته موټر ته پورته شو ما هم ورمونده کړه

غوښتل مي چې روغتون ته ورسره لاړ شم خو ويې
ويل چې مه ځه لږ وروسته مور بېرته راځو مور دې هم
راولم کور ته ننوتم له فرهاد سره کيناستم فرهاد وپوښتل
څه يې ويل مور دې څنگه وه ؟

- ماما مي وېل چې اوس بڼه ده شکر

د سهار اذان وشو د لمانځه نه وروسته د کلي سپين
ږيري د ملا سره گډ راغلل ما هم د حجرې ور

ورته خلاص کړ د ناستې وروسته يې د جنازې خبرې
شروع کړه چا وېل لس بجې بڼه وخت دی

چا وېل د غرمې لمانځه نه وروسته به يې جنازه وکړو
خو زه نه پوهېدم چې څوک يادوي ؟ څوک مړه شوي ؟ د
چا جنازه کوي ؟

له ملا صاحب نه مي پوښتنه وکړه ملا صاحب څوک
مړه شوي ؟

خبره يې راپرې کړه

ويې وېل

ورشه یاسینه گیلان کی اوبه راوړه درملو پسي یې
حکم

لارم اوبه مې راوړې

خو د ملا صاحب له جیب څخه گولۍ نه راوتلې اوبه همالته
ایبني وې زړه مې طاقت نه کولو له بل سپین بزیري مې
پوښتنه وکړه

کاکا تاسې د چا د جنازې په اړه غږیدلې؟

-ځوانه د جومات نه هغه غاړې ته په پو کور کې مړی
شوی د هغه په اړه غږیدو.

په فکر کې مې خبره راپیدا شوه چې دوی نو بیا دلته
څنگه راغلل خو د هغه مړي کور ته به ورغلي وو کنه،

له څه ځنډ وروسته مې تشویش له منځه لاړ ومې ویل
کیدۍ شي د غمشریکي لپاره نن هم راغلي وي د لمر
سترگه رابنکاره شوه خو پو ځل بیا یې له ځان سره

د زیري پر ځای خواشینوونکی خبر راوړ موټر ودرېد
د موټر د ودرېدو سره سم په کور کې یو ځل بیا د ویر
غږ پورته شو

له حجرې نه ووتم په ترور مې سترگې ولږیدې دیوال ته
یې ډډه لگولې وه په مخ یې د اوبنکو څپې راروانې وې

تري ومي پوښتل تروري ولي ژاري په مور خو به مي
څه نه وي شوي؟

-نه ياسينه زويه پرون نه هغه بل پرون دا وخت چې زه
راغلي ووم ستا پلار ژوندي و نو ځکه راته ژرا راغله
د ترور خبرو او د هغې ژرا په ما هم بده اغېزه وکړه په
ځمکه ولوېدم په ځان نه ووم سترگي مي خلاصې کړي
په روغتون کې ووم چې ومي کتل ترور مي سر ته
ولاړه ده تري ومي پوښتل مور مي چيرته ده ؟
- زويه هغه لږ ناروغه وه نو دا درې شپې زه دلته
درسره وم

-بڼه د مور حالت خو به مي بڼه وو اوس ؟

-هو اوس بڼه ده انديښنه مه کوه

ماما مي راغي له روغتون نه د کور په لور روان شوو
کله چې کور ته ننوتو نو په کور کې د گاونډ او د
خپلوانو بڼې ښکارېدې خو په مورجانې مي سترگي نه
لږيدې

انديښنه کې شوم چې دا مور مي چيرته ده بيا مي
وپوښتل تروري مور مي چيرته ده؟

-هغه دې ماما کلي ته بوتوه وېل يې چې لږ به يې فکر
بدل شي

ددې خبرې په اوریدو مې زړه خواشینی شو ومې
غوښتل د پلار ته لار شم د هديرې په لور روان شوم په
لاره روان ووم او مړې ، مړې اوبنکې مې له سترگو
توبولي

دې خبرې زورولم چې زه مې مور يوازي پرېښودم او
هغه کلي ته لاره په سوچو او فکرونه کې ووم په لاره
باندي هيڅ پوی نشوم چې مخ ته مې وکتل هديرې ته لږ
لار پاتي وه هديرې ته ورسېدم د پلار د قبر ترڅنگ
کېناستم داسې غږونه مې پرې وکړل پلارجانه تانه هم
يوازي پرېښودم مور مې هم رانه کلي ته لاره

اوس به مې زه د پلار او مور مينه په چا ماتوم ؟

بار ، بار مې دا خبره تکراروله خو دويم غږ مې غوږو
ته نه راتله يوازي له ما سره ژړا مله وه سر مې پورته
کړ بني اړخ ته مې وکتل سترگې مې په نوي قبر باندي
ولرېدې پاڅېدم د نوي جوړ شوي قبر خواته ورغلم چې
ومي کتل

د قبر په يوې خوا د کاشی په ډبرې ليکل شوي

(فلانی د فلانی لور د فلانی میرمن او د یاسین مور چي
د یاد کال په یاده نیټه په حق ورسیده انالله واناالیه
راجعون)

د لیک د لوستلو وروسته می په هدیره کی دا نارې
شروع کړې

مورې! پلاره! زه مو چاته پرینودم؟

مورې! پلاره! زه مو چاته پرینودم؟

پاڅیدم د مور او پلار د قبرونو په منځ کی کیناستم یو
ځل می د مور او بل ځل می د پلار نامه په ژریدلي
حالت اخیسته خو د مور او پلار له قبرونو کوم غږ نه
راوته

هغه مور چي زه به یې لږ خفگان ته هم نه پرېښودلم په
هغه ورځ یې ماته هیڅ د ډاډ خبره ونکړه سر می ښکته
کړ یو ځل می د مور د قبر خاوره ښکل کړه او بیا
می د پلار او په ژریدلي حالت می کور ته حرکت وکړ د
څو قدمونه اخیستلو وروسته به ودرېدم او یو ځل به می
شاته وکتل او سلگی به می وکړې.

ماښام اذانونه کږدل چې کورته ورسېدم د پلار کوټي ته
ننوتم په هغه کوټه کې يوازي د مور او پلار

يادونه ښکارېدل خو په خپله نه ول هغه ځای چې تل به
مې له مور سره په خبرو کولو په کې بوخت ووم په
هغه ورځ مې په هغه ځای کې د خبرو په ځای ژړا کوله
ساعت تېر شو کوټي ته مې ترور راننوته په لاسو کې
يې دسترخوان او د خواړو کاسه وه دسترخوان يې زما
مخې ته ښور کړ راغله ترڅنگ مې کېناسته خبرې يې
داسې پيل کړې

ډوډۍ وخوره ياسينه زويه!

خفه کېږه مه سر له سبا به له ما سره ژوند کوي زه دې
هم د مور په شان ېم شپه تېره شوه سهار شو د کور
سامانونه مو راټول کړل ماما مې يو مازدا ډوله موټر
رادرس کړ د کور سامانونه يې ورپورته کړل کله چې د
کور سامانونه خلاص شول نو د مور کوټي ته ننوتم
کوټي کې راته د مور او پلار خبرې رايادې شوې د ماما
غږ مې غوږو ته راغی وېل يې

چې ياسينه راځه چې څو سامان خلاص شو دروازه
بندوم ، د کوټي نه په ژړا ووتم له دهليز نه مې يو ځل
خپلې د خوب کوټي ته سر وړښکاره کړ راووتم د کور

دروازه مي بنده كړه كيلى مي د كور خاوند ته ور كړه له
گاونډيانو مي مخه بنه واخيسته لاړو د ترور كور ته
ورسېدو كه څه هم ترور مي په هغه بنوونځي كي چي
زه ووم بنوونكي وه خو بيا هم له اقتصادي ستونزو سره
مخ ول او پو غريبانه كور يي په كرايه نيولى ؤ سامان
مو بنكته كړ ترور مي يوه كوټه زما لپاره فرش كړه
راته يي ووبل

ياسينه! دي كوټي كي نور خپل درس وايه او خوب كوه
شپه راغله ډوډي مي وخوړه لاړم هغه كوټي ته چي
ترور مي راته ويلي وو چي دلته نور درس وايه او
خوب كوه خو كله چي ننوتم د درس او خوب په ځاي مي
په هغه ځاي كي ژړا شروع كړه تر سهاره مي خوب ونه
كړ د مور او پلار ياد درډولم او په ژړا سر ووم شپه
تېره شوه سهار مي ترور رانه وپوښتل

خوب دي وكړ ياسينه؟ ساړه خو به دي نه وي شوي؟

-هو خوب مي وكړ نه ساړه مي نه دي شوي

د ژمي شپه ورځي وي تيرېډي خو له غمونو ډكي ورځي
وي د پلار د وفات مي جمعه او د مور د وفات مي اته
ورځي تېري شوي د ترور مېړه مي ماښام له ځان سره
بنه ډېره سودا راوړه له ترور نه مي وپوښتل

دا دومره سودا دڅه لپاره؟

-ياسينه سبا يو کوچنی ختم کوم ستا پلار او مور پسي

د ترور په دې کار مي ځان يوازي احساس نه کړ خوښ شوم سهار وختي د گاونډ بڼځي کور ته راغلي او له ترور سره مي په پخلنځي کې بوختي شوي لږ وروسته مي ماما هم راغی راغږ يې کړ

ياسينه! د کوټي ور خلاص کړه او بڼځو ته ووايه چې انگر ته راونوځي قاري صاحبان راغلل

لاړم د کوټي ور مي خلاص کړ ترور ته مي غږ ور وکړ خو له غږ وروسته مي څنگ ته د ترور په ځای يوه جينی راغله چې ډيره بڼکلې وه د تاثير لاندي راغلم په لږزیدلي حالت مي ورته ووبل

د باندي راونوځي قاري صاحبان راغلل لاړم د باندي قاري صاحبانو ته مي بڼه راغلاست وواپه ننوتل کوټي ته سپاري يې په هر نفر وويشلي ما هم پوه سپاره راواخيسته تلاوت مي شروع کړ سپاره مي نيمايي ته

لا نه وه رسولي د کوټي ور وټکېده ماما مي غږ کړ

ورشه ياسينه!

له کوټي ووتم چې ومي کتل ترور مي وه راته يې ووبل

ياسينه ډوډۍ خو تپاره ده څه وکړو راوړو يې؟
-نه لا تراوسه د ځينو سپيارې نيمايي پاتي دي
-بڼه چې کله مو ډوډۍ وړله ته دلته ودرېږه تر دې ځايه
يې فاطمه راوړي سمه ده؟

-سمه ده تروري

ترور مي لاره خو زه څو شېبې هلته ودرېدم په فکر کې
ډوب شوم دا فاطمه څوک ده؟

دا نوم مي نوي واورېد زموږ په خپلوانو کې د فاطمي په
نامه څوک نه وه لارم کوټې ته ننوتم سپاره مي
راواخيسته تلاوت مي شروع کړ څو شېبې وروسته ملا
صاحب غږ وکړ ياسينه څومره پاتي ده؟

-درې رکوع مولوي صاحب

-بڼه دلته يې راوړه چې زه يې ولولم ته لار شه لږه
مالگه او بوره د دم کولو لپاره راوړه

ددې خبرې وروسته مي ماما ته ور وکتل غوصه
بنکارېده پوي شوم چې ماته غوصه دي چې ولي مي
لاتراوسه مالگه او بوره د دم لپاره نه دي راوړي ووتم
ترور ته مي ورغږ کړ

ترور مي راغله ويې پوښتل

سپاري خلاصي شوي؟ ډوډي راوړو؟

-نه مالگه راکړه د دم کولو لپاره

-وای رښتیا هغه خو زما له یاده وتلي وه

لاره د مالگي، بورې او له چاکلیټو ډک قاب يې راوړ
را يې کړ او ورته ومې وپل تروري ډوډي هم نوره
چمتو کړی او زه به دلته ولاړ ېم تر دې خاږه يې راوړی
- بڼه سمه ده

لارم کوټې ته ننوتم قاب مې د ملا صاحب مخې ته
کپښود خو شیبې وروسته يې ختمانې شروع کړه له
ختمانې وروسته مې قاب په ټولو وگرځاوه ماما مې
راغږ کړ

ورشه یاسینه د سترخوان شیان راوړه زه دلته ېم لارم
غږ مې وکړ تروري ډوډي را اخلی

له غږ وروسته مې بیا ترڅنګ همغه مخکینی جینی
راغله او دسترخوان يې راته راکړ ما مې هم ماما ته
ورکړ او په کوټه کې يې بنور کړ وروسته مې د هغې له
لاسو نه نور قابونه راواخیستل خو په وروستي ځل مې
چې کله ترې پټنوس اخیسته پټنوس مې له لاسه ولوېد

او خواره په حُمکه تیت او پرک شول هغې هم راته د
ملنډې په شکل ووبل

کوچنی خو نه یې غټ سړی یې!!!!!!

هغه لاره او نور قابونه یې له خوړو پک کړل نور توکي
خلاص شول زه هم لارم د ماما ترڅنګ مې کپناستم
خوراک مې شروع کړ په کوټه کې ناستو کسانو په خپلو
منځو کې خبرې اترې کولې او زه له دې خبرې سره

سر وم

کوچنی خو نه یې غټ سړی یې....

ټولو ډوډۍ وخوره دعا مو وکړه ماما مې قاري صاحبان
تر دروازي بدرګه کړل او راننوت زما ترڅنګ کپناست
ټوکې یې راسره شروع کړې

ياسينه ډېر شرم دی د جینۍ مخکې درنه پطنوس ولوبد

اوس به په تا فاطمې بڼې کیسې شروع کړې وي

ماما مې د فکر بدلولو لپاره داسې کیسې کولې خو زه په
خپلې خپالي نړۍ کې ډوب ووم

ټوله ورځ مې د فاطمې له نامې سره تېره کړه شپه مې
هم په همدې ډول وه خوب کې هم له هغې سره په چکر

تلی ووم خو کله چي له خوبه راپاڅېدم چار چاپېره مي
تش دېوالونه تر سترگو کېدل

د سهار چای مي څکلو چي موبایل ته مي زنگ راغي
ومي کاته فرهاد وو او رانه يې وغوښتل چي د باندې
ورشم چای مي وڅکه لارم د کوڅي سر کي فرهاد ولاړ
وو ورغلم روغېر مو سره وکړ فرهاد راته ووپل

خه چي خو

تري ومي پوښتل چېرته خو؟

-خو د بازار لور ته

روان شوو په لاره کي فرهاد راپاده کړه

ياسينه دي نږدې ورځو کي ښوونځي هم پېليږي د
ښوونځي لپاره دي جامي اخيستي؟

- نه لاتراوسه مي نه دي اخيستي خو اخلم يې

-ښه ياسينه! ما هم نه دي اخيستي دواړه به يې واخلو

په خبرو خبرو بازار ته ورسېدو فرهاد ېو دوکان ته
ننوته چي له قسما قسما پطلونونو او يخنقاونو ډک وو
زه هم ورننوتم يو پطلون ته يې لاس ونيو

ويي پوښتل

ياسينه هغه ښه نه دی؟

- نه پوهيرم خپل زوق ته دي گوره

- څه پو ځان ته خو يي نه اخلم دوه دانې اخلم پو ستا
لپاره پو د ځان لپاره

- نه زه يي بله ورځ اخلم

فرهاد رنگارنگ پطلونونه راواخيستل ماته يي پو راکړ
ويي وپل

ياسينه دا ماته ښه ښکاري

- هو

هغه په دوکاندار غږ وکړ کاکا دي رنگ کي دوه دانې
راواخله

سودا مو واخيسته له دوکان نه راووتلو په بازار کي مو د
ښوونځي نور توکي هم واخيستل فرهاد وويل

راځه ياسينه څه وخورو زه خو وړی شوم

پوهوتل ته ننوتو خوراک مو وکړ فرهاد هم داسي پېسي
مصرفولي لکه په هوتل کي چي په نڅاگر څوک روپي
شيندي خو زما يي دا عادت خوښ نه وو د بازار نه د

کور په لور روان شوو تقریباً دوه بجې کور ته ورسیدم
ننوتم د ترور کوټې ته چې ومې کتل د ترور ترڅنگ مې
یوه جینی ناسته ده چې په لاس کې یې قلم او مخې ته یې
کتابچه پرته ده بېرته ووتم ترور مې راپسې غږ وکړ
یاسینه! خپلې کوټې ته لاړ شه زه هم درځم ترور مې
راغله زما په لاس کې یې خالته ولیده پوښتنه یې وکړه
دا خالته کې څه دي؟

- د ښوونځي جامې دي ملگري مې راته واخيستي
- ښه الله دي خوشحاله کړي ته صبر زه درته ډوډی
راورم
- نه ترور ډوډی مو په بازار کې وخوړه
- ښه ته دي لمونځ وکړه او ویده شه زه فاطمې ته لږ
درس ښایم
- سمه ده

د ترور د تلو وروسته مې بیا په فکر کې د فاطمې نامې
ځای ونیو پاڅېدم لمونځ مې وکړ د لمانځه وروسته مې د
ترور او د فاطمې خبرې تر غوږ شوي د ورسې خواته
لاړم پرده مې لږ کش کړه او پټ ، پټ مې د انگر لور

ته کتل څو شېبې وروسته مې فاطمه د سترگو بنکار شوه
د فاطمې په لیدو مې په زړه کې د مینې څړیکه وشوه
فکر کې مې دې خبرې ځای ونيو
ياسينه لکه چې دې جینې دې زړه پټ کړ
له څو شیبو وروسته مې ووبل
نه ياسينه پام دومره ژر به په چا زړه نه باېلي
ورځ تېره شو د لمر سترگه هم دنگو غرونو پټه کړه په
اسمان کې د ستورو ځلا رابنکاره شوه
له ډوډۍ خوړلو وروسته خپلې د خوب کوتې ته لارم د
خوب په ځای کې ځملاستم او د فاطمې له یادونو سره په
خبرو بوخت شوم د سبا لیدلو لپاره راباندې شپه دومره
اوږده شوه چې فکر مې کاوه ما وېل کې نن د یلدا شپه ده
په ځای کې بڼې او چپ اړخ ته اوبنتم خو خوب نه راتله
وروسته له ډیرو سوچونو په ځان نه ووم پوی ویده شوی
وم له خوبه چې کله راپاڅېدم نو خوښ بنکارېدم هغه
ځکه چې نور د فاطمې لیدلو ته پوازي څو ساعته وخت
پاتې وو سهار چای مې وڅکه د باندې وتلو هوډ مې وکړ
له وتلو نه مخکې مې ترور راباندې غږ وکړ

ياسينه راشه او دا قابونه د فاطمي دوي کره وپسه د ختم
په ورځ مي راوري وو

ور غلم قابونه مي راواخيستل د باندي روان شوم ډار او
خوبني مي دواړه په زړه کي ول خوبن په دي ووم چي
کېدي شي د هغي ديدن وکړم ډارېدم ځکه چي کومه
غلتي رانه ونشي د هغي بلي ورځي په شان

د فاطمي دوي کور ته ورسېدم دروازه مي وټکوله
په لومړي ځل څوک راونه وتل بيا مي دروازه وټکوله د
څو شيبو وروسته غږ وشو څوک يي؟

غږ دومره خوږ راباندي ولرېد چي خوږوالي يي رانه د
زه يم کلمه هيره کره

غږ مي وکړ زه يم ياسين

دروازه خلاصه شوه چي ومي کتل فاطمه وه د خبرو
کولو پرته مي قابونه ورته وسپارل او روان شوم په لاره
کي مي دا خبره ذهن ته راغله چي هغي ولي دروازه
خلاصه کره په داسي حال کي چا ما نوم هم ورته
واخيست چي ياسين ېم

فکر مي کولو چي کېدي شي په دي کي هم څه خبره وي
خو زه خبر وروسته به معلومه شي

د غرمي ډوډۍ وروسته جومات ته لارم كله چې بېرته
راوگرځېدم گورم چې فاطمه په كوڅه كې راروانه ده لږ
وروسته زه د ترور كور ته نږدې شوم هغه هم تر ما لږ
لرې وه د كور دروازه مې وټكوله ترور مې غږ وكړ
څوك يې؟

-ياسين ېم

-صبر در غلم

شاته مې وكتل فاطمه هم ولاړه وه او ددې په انتظار وه
چې زه نه ننوځم ترور مې دروازه خلاصه كړه كور ته
ننوتم څو شېبې وروسته فاطمه هم راننوته ترور مې په
لوړ غږ وويل څنگه داسې د مئينانو غوندي دواړه يو
ځاى راغلى

وشرمېدم ژر خپلې كوتي ته ننوتم ساعت تېر شو د تېرې
ورځې په شان مې بېا د ورسې له يو كونج نه پرده كڅ
كړه او پټ ، پټ مې د فاطمې لور ته كتل په دې وخت
كې مې يو ځل د ترور سترگې راباندې ولږېدې موسكې
شوه ژر مې پرده كڅ كړه او په توشكه كېناستم ووتم
مازديگر مې د باندې تېر كړ د ماښام چې كله كور ته
راغلم نو د ترور نه مې په بېلا بېلو بهانو ځان خلاصوه
د ماسختن ډوډۍ مو خوړله يودم مې ترور خبره وكړه

سړیه ! خبر یې ؟

-نه د څه شي نه؟

-یاسین مئین شوی

-بڼه ځکه دا څو ورځې داسې غلی ، غلی ګرځي

خبره مې ورپرې کړه نه داسې کومه خبره نه ده په مور
او پلار پسې خفه پم ځکه غلی پم

لاړم د خوب کوتې ته او د ترور د خبرو دلاسه راته بیا
خوب نه راتله

څو ورځې تېرې شوي خو فاطمه مې ونه لیده غوښتل
مې چې د ترور شک مې ورک کړم د غرمې ډوډی
وروسته به د باندي وتم باندي ولاړ ووم فرهاد مې تر
سترگو شو غږ مې پرې وکړ

راغی روغبر وروسته یې راته ووپل
مشره سبا د نوي کال ورځ ده چپرته چکر ته نه ځو؟
- نه فرهاد د نوروز ورځ لمانځل حرام دي
- هاها ملا صاحب پوهېږم ټوکه مې وکړه
يو ساعت مې له فرهاد سره تېر کړ خدای پاماني مې
تري واخيسته کور ته لاړم کور ته په ننوتو مې ترور

راغز کڙي کڙي
مٿين ڇڙي تلاءُ ٿي وي؟
د مٿين کلمي ڀه اور ڀڏو خواهشيني شوم له لڙ ڇنڊ وروسته
مڙي ڇڙي واپ ورکڙي
تروري لاءِ ٿولگي وال سره ووم
- ڀنه دا ڇو ورڇي دي ديو چا ڏيدن هير ڪري
هاهاها...

ترور سره مي بله خبره ونه ڪره لارم ڪوتي ته ننوتم او
ڀه دي خواهشيني ووم چي ترور مي ولي راباندي خبره
شوه هغه به اوس ٿول خبر ڪري
مانام مي هم ڀه هغه ڪوته ڪي ٿڀر ڪر ماسختن مي ترور
راغز

له راتلو سره سم ڀي ڀه ڇنڊڊلي لهجه ووڀل
مٿينه ڄاڻته ، ڄاڻته مه ڪڀنه سوچونه به درباندي بده
اغڙي ڪڙه وڪڙي
خبره مي ورپري ڪره ڀه حالت ڪي مي لڙ بدلون
راووس ٿي وڀي وڀي
تروري دا تاسي ڄنگه خبري ڪوي؟ ٿوڪي خو داسي نه
وي

- هاهاها ٿوڪه نه ڪوم راءُ ڀوڏي ٿڀاره ده
- تروري مور ڀم خواڙه مي زڙه ته نه ڪڀري

- هاها ياسينه ستا د حالت د بدلون لپاره مي داسي خبرې
کولې
ددې خبرې په اورېدو خوښ شوم او لارم بلې خونې ته
او ترور مي ډوډۍ راوړه له لمونځ کولو وروسته د
خوب ځای کې ځملاستم خو د فاطمې نه ليدلو مي له
سترگو څخه لږ ، لږ د خوب څپې لري کولې او په دې لټه
کې ووم چې کله به يې ويښم
په ځان نه ووم ويده شوی ووم خو د ليدلو ارمان مي په
خوب کې پوره شوه
د روانې ويالې ترڅنگ دواړه ناست يو
پو ځل هغه په لپه کې اوبه راواخلي او پر ما يې
راوشيندي او يو ځل زه
يو بل ته د مينې په خبرو بوخت وو له څه وخت خبرو
وروسته مي ورته وويل ته مي د وجود ساه يې ويې
ځنډل چوپړه شوه
ويې وپل تل ته مې
غږ راباندې وشو او د " ته مې " کلمو وروسته مې څه
وانورېدل چې فاطمې راته څه وپل ترور مې هغه خوب
له منځه يووړ کوم خوب چې زما لپاره حقيقت وو له
ځان نه مې کمپله لري کړه ولې همداسې په ځای کې
کيناستم چې هغې به راته څه وپل

د ته مي ، ته مي کلمه مي بيا، بيا په ذهن کي گرځېدي
ولي نه پوهېدم چي دا جمله څنگه پوره کړم داسي يي
وېل؟

ته مي هم د وجود ساه يي؟
ته مي د ژوند بقا يي؟
ته مي .....؟

ددي جملې د پوره کولو په فکر کي ووم ترور مي راغبر
کړ پاڅېره لمونځ قضا کېږي څه سوچونه وهي؟
پاڅېدم اودس او لمونځ مي وکړ د لمانځه وروسته مي
هغه خوب بيا راتازه کړ غلي د ترور ترڅنگ ناست ووم
ولي په خيال کي مي د فاطمي سره د وپالي ترڅنگ په
خبرو بوخت ووم

ترور مي يو ځل بيا له خيالي نړۍ څخه راوويستم
ياسينه ته هم پنځلس کلن شوي
- تروري زما د پيدايښت نيټه مو ليکلي؟
- نه اوه کلن وي چي بنوونځي دي شروع کړ او دري
ورځي بعد دي نهم ټولگي پېلېږي
- هاهاهه بڼه اټکلي حساب دي؟
- هـ

ورځ تېره شوه بيا هم د فاطمي د ديدن تېري پاتي شوم د
سبا په انتظار ووم سبا هم همداسي وشول په دريمه ورځ

هـ
د نوي کال په پنځمه ورځ له ترور سره گډ ښوونځي ته
روان شوم ښوونځي ته په ننوتو مې له ټولگيوالو سره
روغبر وکړ فرهاد وپوښتل دا دې ترور وه؟
هـ

ننوتو ټولگي ته څه ناڅه ټولگيوال مو راغلي ول څه
ناسوب ول ساعتونو خالي وو نو فرهاد هم دا ساعتونو په
دې موضوع وپوښتل دې څه کول
مشره چې په کورسونو کې مو ځانونه دا ځل وی ښه به
وه چې دا رياضي او کيميا او داسې نور مضامين له
اوسنه د کانکور ازموينې لپاره زده کړو ښه به وي
- فرهاد زه خو مې له ترور سره رياضي شروع کوم
هسې هم هغه د رياضي ښوونکې ده
- څو ووم ټولگي ته درس ورکوي
- يوولسم او دولسم ټولگي ته
- ښه

له دې خبرو وروسته يې بېاراپاده کړه
مشره له کوم پوهنځي سره مينه لري؟
- لا تراوسه مې پريکړه نه ده کړې
- نه له اوس نه هدف وټاکه بريالی کېږي
- نه کېدی شي کانکور ازموينه ورنه کړم

- هاهانو بپا بنوونځي ته څله راځي؟
ددې پوښتنې ځواب مي ورنه کړ ترې ومې پوښتل
فرهاده ته څه غواړي په راتلونکي کې شي؟
- ياسينه زه غواړم ډاکټر شم او له طب سره ډېره مينه
لرم
- هاهاما افرين ته ډاکټر شه زما به هم درملنه کوي
- هاهاما خدای دې تانه ناروغه کوي مشره عجيبه خبرې
کوي

په شپږو ساعتونو کې مو يوازي دوه ساعته ډک ول او
درس مـ و ولوسـ ت
رخصت شو او له ترور سره مي د کور په لور روان
شوم کورته په رسېدو مي د بنوونځي جامې وويستي او
ډوډۍ مي وخوړه څه ځنډ وروسته د کور دروازه وټکېده
ترور مي راغږ کړ

ورشه ياسينه! وگوره څوک دي
لاړم دروازه مي له غږ کولو پرته خلاصه کړه او د
دروازې په خلاصيدو مي هغه ارمان چې له څو ورځو
ورته انتظار ووم پوره شو فاطمه وه زه له شرمه د باندي
ووتم هغه کور ته ننوته زه هم بېرته کور ته دننه نه شوم
فيسبوک مي خلاص کړ په فيسبوک کې مي يو غزل تر

سترگو شو چي مطلع يي داسي وه

«ستا په ليدو راباندي بل شان خوشحالي راغله»
«حس ته مي ستا وجود نه بنكلي خوشبويي راغله»

غزل مي کاپي کړ او په موبایل کې مي له ځان سره
وساته ماسختن له ډوډي وروسته لارم خپلې کوټې ته او
موبایل کې مي هغه غزل راوسته او په لوړ غږ مي د ياد
غزل په ترنم پېل وکړ

ستا په ليدو راباندي بل شان خوشحالي راغله
حس ته مي ستا وجود نه بنكلي خوشبويي راغله
ستا په ليدو ، ستا په ليدو.....

په ترنم بوخت ووم يودم د کوټې ور خلاص شو د ور په
خلاصېدو مي ترنم بس کړ ومي کتل ترور مي وه
ويي خنډل او ويي وپېل
ياسينه ولي دي ترنم بس کړ شروع کړه خوند يي را کړ
هله ژر کوه
ځواب مي ورکړ
تروري په موبایل کې مي راډيو چالانه وه

- وای تروري په عجله مي راواخيست ومي نه کوت

ژر مي د پښتو کتاب راوويست د باندي ووتم د دوکانونو
خواته لارم دوکانونه بند ول تقريباً نيم ساعت مي د باندي
تېر کړ موبایل ته مي زنگ راغي ترور مي وه راته ويي
وېـلـ خـه شـوي ژر راخـه

- دا ده دروازي سره پسم تروري
په کوڅه کې مي څوک ونه موندل په فکر کې شوم که
کتاب ځان سره وپسم ترور مي شكي کيږي کتاب مي د
تيرو په منځ کې پټ کړ او کور ته ننوتم کور ته د ننوتو
سره سم د خوب کوټي ته لارم
په توشکه پرېوتم گوشکي مي په غوږو کې کپښوي او د
کرن خان هغه سندرې چې وايي

زه يې پيدا کړم ارماني
ته يې ارماني پيدا کړي .....

چالانه کړه سندرې مي څو، څو ځله واورېده په ځان نه
ووم پوی ویده شوی ووم سهار چې راپاڅېدم له لمونځ
کولو وروسته مي له بکسي نه سپينه پانه راواخيسته په

پياني ڪي مڙي وليڪل

" ته مڙي د وجود ساه يڙي بي له تا مڙي ژوند داسي دي لڪه
زه چي د خوبسي په نوم څه نه پيژنم تا سره مينه لرم
مينه مڙي "

پانه مڙي په جيب ڪي ڪپنوده او ددي په تمه ووم چي ژر
غرمه شي او ياد ليک مڙي مينې ته ورسوم ساعت ته مڙي
وکتل د بنوونځي وخت ته نيم ساعت پاتي وو پاڅېدم د
بنوونځي جامې مڙي په تن ڪري هنداري ته ودرېدم ددي
پر ځاي چي خپل ويښتان اصلاح ڪړم له ځان سره په
شعر وپلو بوخت شوم او دا بېتونه مڙي وپل

نن درتـــه د زړه خبره ڪرـــه زه
صبر ته مغروره راتـــه څه وايي؟

تا ڪه مڙي د ليک ځواب راوانستو
بپا به راپسي دعا په خوله وايي

.....

.....

ياد بېتونه مي په خوله جاري وول يودم کوټي ته مي
ترور رانوته او په غوصه يي ووپل
خو بجي دي ها؟

خو ځله مي غږ وکړ هيڅ په خبره نه پوهيږي
- تروري پام مي نه دی شوی
- هاها خفه نشي رآه مئيان همداسي وي
- تروري دا تاسي وايي هيڅ مو په مطلب نه پوهيږم
- ياسينه زه چي خو څه موده وروسته به پوی شي

د کور نه د بنوونځي لور ته روان شوو ترور مي خو
ځلي خبري راسره پيل کړي خو زه لکه گونگ هلک
ورسره روان ووم خبري مي نه ورسره کولي له لږ ځنډ
وروسه ته يي ووپل
ياسينه! ترور دي دا خبري ستا د فکر د بدلولو لپاره
کوي

حېران شوم چي ترور مي څه غواړي؟ ولي بيا، بيا
راته د مئين کلمه کاروي؟ آيا د هغي شک نه دی ورک
شوی؟

د لاري په اوږدوالي پوی نشوم او دي پوښتنو ته مي
ځوابونه پېدا کول
ومي کتل بنوونځي راوړسېد ترور مي د بنوونځي اداري

ته ننوته او زه مي له ټولگيو الو سره په فابل کي ودرېدم
له څو دقيقو وروسته د بنوونځي يو مشر بنوونکي غږ
وکړ يو څوک راشئ د قرآنکريم تلاوت وکړئ يو هلک
لار د قرآنکريم مبارک آيتونه يي تلاوت کړل وروسته
يوه ډله د ملي سرود لپاره لاره د سرود له ختمېدو
وروسته بنوونکي غږ وکړ څوک غواړي چي شعر
ووايي_____ي؟

په لومړي ځل مي گوته پورته نه کړه په دويم ځل مي
گوته پورته کړه او د فابل مخي ته مي ددې بېتونو په
وېل_____و پېل وکړ

نن درته د زړه خبره کړمه زه
صبر ته مغروره راته څه وايي؟

تاکه مي د ليک ځواب راوانستو
بېابته راپسي دعا په خوله وايي

.....

.....

د شعر له لوستلو وروسته څه ناڅه زده کوونکو چک

،چکي وکړي خو په بنوونکو کې چا تشويق نه کړم پوی
شوم چې شعر مې د هېواد ،دین..... په اړه نه وو حکه
يې تشويق نه کړم

په وار د هر صنف زده کوونکو خپلو صنفونو ته
حرکت وکړ او ننوتل ماته مې ترور راغبر کړ
ياسينه داتسه راشسه
ور غلم ترور مې غوصه بنکارېده پوهېدم چې د څه په
اړه يې غوښتې پم
راتسه يې ووېل
ياسينه دا ځای دداسې شعر وېلو نه دی دا شعرونه بېا په
کور کې د هغې بلې شپې په شان ترنم کوه پوی شوي
ناهيلى روان شوم خپل صنف ته ، صنف ته په ننوتو
فرهاده راغبر کړ

وه زما مئینه ياره افرين په دې شعر چې تا د فابل مخې
تسه ولوسته

د فرهاد ملنډو مې تندي نور هم تروش کړ او په څوکي
کې داسې کيناستم لکه ددوي ټولو سره چې مې لومړی
ورځ وي لږ وروسته مو ټولگي ته نگرانه راننوته د
حاضري د اخیستلو وروسته يې راغبر کړ
ياسينه د فابل مخې ته دداسې شعرونو وېل بڼه نه دي
کوښښ کوه چې د هېواد، مور،..... په اړه شعر وويي

سه ده
د بنوونکي نصيحت تقريباً ډېر دوام وکړ زړه مې
غوبنډل چې بې له اجازې له صنف نه ووځم د باندې
خو فکر ته مې دا خبره راغله
ياسينه وزغمه په مينه کې ذلت او دا هر څه شته

.....

دې خبرې مې لږه غوصه را سره کړه پنځه ساعته تېر
شول پواځې شپږم ساعت مو پاتې وو شپږم ساعت مو د
علوم ديني مضمون درلوده بنوونکي راننوت له سلام
وروسته يې وويل زده کوونکو هغه زده کوونکي ستاسو
ټولگيوال دی چې د فابل مخې ته يې شعر ولوست؟؟؟
نږدې ټولگيوالو ته مې سر وخوځاوه چې ورته ونه وايئ
خو يودم د صنف له اخري څوکي نه غږ راغی
هو بنوونکېه! هغه ياسين وو
- ياسين کوم يوم دی؟
پورته شوم او ومې ويل بنوونکېه زه پم
بنوونکي هم داسې ځواب راکړ
څه په وپار وايي چې زه پم شعر به هغسې وي کوم چې
تا ولوسته؟ لږ شرم په کار دی غټ سړی يې .....
زما هم په فکر کې د قرآنکريم دا آيات گرځېده راگرځېده

"إِنَّ اللَّهَ مَع الصَّابِرِينَ"

هيڅ مې نه وېل غلې ووم او خپله غوصه مې په ياد آيت سروله څه ځنډ وروسته د رخصتۍ زنگ ووهل شو خوشحاله شوم له ترور سره مې کورته روان شوم په لاره کې ترور هم راته په نصيحت بوخته وه له لږ مزل وروسته کور ته ورسېدو د بنوونځي جامې مې وپوښتي ډوډۍ مې وخوړه لمونځ مې وکړ له لمانځه وروسته مې داسې دعوا وکړه

"خداپه هغه داسې راباندې مښينه کړې لکه زه چې پرې مښين يم او ياالله نن راته د زمري زړه راکړه چې ياد لیک....."

پورته شوم او لیک مې له جيب نه راوويسته څو، څو ځلې مې ولوسته

لیک مې لوسته په دې وخت کې د کور دروازه خلاصه شوه له ورسې مې د پردې لږه څنډه کش کړه چې ومې کتل فاطمه وه په ليدلو مې لیک له لاسه ولوېد او زړه مې درزا شروع کړه

کېناستم لږ، لږ مې ځان سم کړ تشناب ته ننوتم مخ او لاس مې ووينځل په تشناب کې مې لږ ځنډ وکړ کله چې راووتم گورم چې ترور مې په کوټه کې ولاړه ده او په لاسو کې يې سپينه پانه نيولې ده هندارې ته مې وکتل رنگ مې تک زېر اوښتی وو ووتم له کوټې نه ترور مې راپسې راغږ کړ ياسينه مه خفه کېږه ترور به دې دا ارمان پوره کړي په کور کې تم نشوم ووتم د باندې مازديگر مې د باندې تېر کړ د لمر سترگه ورو، ورو د غرونو ښکار کېدله زه هم په دې فکر کې ووم چې ماسختن ته به مې ترور ته څه ځواب وایم؟

توره تپاره شوه د خلکو گڼه گڼه هم کمه شوه د سپيو غپاء مې تر غوږو شوه ما هم ښه وبلله چې کور ته لاړ شم کور ته زړه نا زړه ننوتم خپلې د خوب کوټې ته لاړم په توشکه پرېوتم وروسته مې ترور راغله

له مخ نه يې رانه روجايي پورته کړه او ويې وپل څنگه ويده يې ياسينه؟ پاڅېره ږوږې وخوره - ترورې لږه تبه مې ده او خواږه مې زړه ته نه کېږي - ته صبر زه درمل راوړم ترور مې لاړه درمل يې راوړل درمل ددې په ځای چې خوله ته واچوم چېب ته مې واچول ترور مې راغږ کړ

شوي توره تپاره وه برېنا هم نه وه د کوتي د روښنايي
لپاره مو ډيوه روښانه وه سترگي مي په ډيوې لږېدلې
ني

 او بيا ، بيا به مي د مسلميار دغه بېت له ځان سره لوسته

«زه د ډيوې له غمه ژاړم دا زماله غمه»
«هغه په اور باندې سوځيږي زه دا ستاله غمه»

ماله ځان سره دا بېت لوسته او ترور مي راغږ کړ
افرین ياسينه کوشش وکړه همداسې په اذکارو دې ژبه
روږدې کړي

 د ترور ددې خبرې اورېدو وروسته خدا راغله خو ځان
مي کنټرول کړ او هغه راباندې پوی نشوه زنگ راغی
چې ومي کوت فرهاد وو

وېل مي که زما د حال د پوښتنې لپاره يې زنگ کړی
خو داسې نه وه وېل يې چې سبا اطلاعي ورکوي
ښوونځي ته وختي راشه ډوډۍ مي وخوړه لمونځ نه
وروسته د خوب ځای کې پرېوتم غوښتل مي چې وختي
ويده شم چې سهار وختي پاڅېرم خوب نه راتله او د
فاطمې خپالاتو کې ډوب ووم څه ځنډ وروسته په ځان نه
ووم پوی شوی او ويده شوی وم سهار مي له فرهاد سره

اړيکه ونيوله هغه راغی روغبر مو سره وکړ ويې
پوښتلی تل
مشره ترور دې نن ښوونځي ته نه ځي؟
- نه هغې پارچې پروڼ وپشلي دي په زده کوونکو
- ښه سه مه ده
ښوونځي ته ورسېدو اطلاعاتي مو راواخيستي د شپږم
مقام نه دولسم مقام ته لويدي ووم خو خواشيني نه ووم
ځکه چې ما ياد کال ټول د فاطمي په خپلاتو کې تېر کړ
کله چې کور ته ننوتم نو ترور مې راڅخه اطلاعاته
و غوښته ومې نه غوښتل چې له پاپلي مې ترور خبره
شي خواب مې ورکړ
تروري ښوونکي ته کار پيدا شو او ښوونځي ته رانغی
- هاها ياسينه خوشحاله شوم دروغو کې هم ښه مهارت
لري
په خبرو کې يې راگېر کړم بلاخره مې له جيب څخه د
پاپلي پاڼه راوويستله ترور ته مې ونيوه ترور مې راته
وويل مئینه زه دې له پاپلي خبره يم د فاطمي له برکته د
شپږم مقام نه دولسم مقام ته ولوېدې بدبخته هغې هم په تا
زړه بايللی نو ته ولې د هغې په اړه دومره فکر کوي؟
- تروري څوک ښايي؟
- س تا معش وقه

- نه تروري داسې کومه خبره نه ده

د ژمي شپې ورځې ،د ښوونځي پاڼې او د فاطمې نه ليدلو مي حالت ډېر خراب کړی وو ورځ به مي په خوبونو او شپه به مي د نامتو شاعر تسنيم په کلياتو تېره کړه موسم او هوا لږ ،لږ بدلون وکړ د تسنيم کليات هم څو پاڼې پاتې وو په رسنيو کې د نوي کال اوازي وې دوه جمعې تېرې شوې د لسم ټولگي د پېل ورځ مو راوړسېده له ترور سره مي د ښوونځي په لور روان شوم په لاره کې د ترور نصيحتونو زړه را تنگ کړ غوښتل مي چې د ترور څخه لاره بېله کړم بهانه مي ورتـــه وکـــه

تروري زه د ښوونځي لپاره ځيني اړين توکي اخلم تاسې درځـــئ زه هـــم درځـــم
- ســـمه ده خو ناوختـــه نه کـــرې
- بـــه

دوکان ته ننوتم په دوکان کې مي د ښوونځي د توکو پرځای د موبایل کارت واخيست کارت مي موبایل ته جمع کړ او فرهاد ته مي زنگ وکړ هغه نه مي وپوښتل

فرهاده چيرتته يسه يسي ؟
په خواب کي يي لږ ځنډ وکړ وروسته يي خواب راکړ
مشره زه خو په پارک کي ناست يم بنوونځي ته لارم
مدير وپل چي نن درس نشته کور ته لار شئ
- ولي زما ترور خو لاره بنوونځي ته
- مشره د هغي به کور کي زړه تنگ شوی وي
- فرهاده تته بنه يسه يسي ؟
- هو بنه يم راځه پارک ته راشه
موبايل مي جيب ته کړ د پارک لور ته روان شوم پارک
ته په ننوتو مي په فرهاد باندې نظر ولږېد ورو روان شوم
چي کله ورنږدې شوم گورم چي د فرهاد له خولي نه د
سگرتو لوږي پورته کيږي او د کرن خان دغه سندرې
ورته چالانه ده

څو دانې لونگ راته په جام کي واکوه
بنکليه ته خپل رنگ راته په جام کي واچوه.....

د سلام نه مخکي مي د فرهاد له لاس نه سگرت گوزار
کړ او ترڅنگ يي کپناستم حالت يي بنه نه معلومېده

تري ومي پوښتي تل
څه شوي فرهاده؟؟

- هيڅ نه دي شوي هسي مي نن شوقي يو دانه راخيستی

وو

- فرهاده نن خو به تش سگرت ووهي که دا پرېنږدي نو
بله ورځ به د چرسو ډک سگرت څکي

- بڼه سمه ده مشره نور يي نه څکم
فرهاد مي له لاس نه راوښو او د کور لور ته روان شوو

د جمعي مبارکه ورځ وه دروازه وټکېده لارم دروازي
لورته دروازه مي چې خلاصه کړه چې ومي کتل فرهاد
وو په لاسو کي يي د کرکت توب او بېټ ول له ما يي
وغوښتل چې لوبي ته ورسره لار شم ورسره ومي منله
کور ته ننوتم بوتان مي په پښو کړل د کرکت مېدان ته
روان شوو فرهاد په لوبه کي زما خلاف ودرېده

لوبه پېل شوه لمړی بېټېنگ هغوی وکړ فرهاد بڼه لوبه
وکړه په اته اورو نو کي يي مور ته پنځه اتيا منډي هدف
راکړ

زموږ وار راورسېد پېل مو بڼه وو خو کله چې فرهاد د
بال اچوني لپاره راغی نو زموږ د ټيم ويکتې يي

واخيستي او څه نا څه د منډو پوره کول ستونزمن شول
لوبه فرهاد دوی وگتله دوپمه لوبه مو هم وکړه فرهاد
غوبنل درپمه هم وکړي خو ما پرېنښود ناوخته و باید
چې د لمانځه لپاره مو تپاری نیولی وی کور ته روان
شوو کله چې کور ته ننوتم په ساعت می سترگي ولږېدې
دولس او لس دقیقې وې ترور می راغږ کړ یاسینه دلته
راشه غږ له پخلنځي څخه راغی ورغلم هغې هم د خوړو
ډک قابونه راکړل او ويې وېل یاسینه دا د فاطمي دوی
کړه وپسه اوس راغلل کېدی شي پخلی یې نه وي کړی
د خوړو د قابونو ډک پطنوس می راواخيست د فاطمي
دوی کور ته روان شوم په لاس کې نیولی پطنوس راته
داسې ښکارېده لکه فاطمي ته چې د گلو کېدی وروړم
خوښ ووم وېل می چې کېدی شي و یې گورم او هغه
دروازې ته راووزي د هغوی کور ته ورسېدم دروازه
می وټکوله څو شپې وروسته غږ وشو
څو یو یو؟

غږ می سم ونه پېژانده چې څوک به وي ځواب می
ورکړ زه پم یاسین دروازه خلاصه شوه سترگي می په
فاطمي ولږېدې لاسونو می لږزا شروع کړه وپرېدم چې
بپا د مخکې په شان د هغې مخکې رانه پطنوس ونه
لوپړي، ژر می پطنوس ورکړ کله چې روان شوم نوغږ

يې راپسې وکړ صبر قابونه بېرته درسره وپسه ژر مې
دا خبره ورته وکړه

چې وروسته به پسي راشم
- نه بېا خان مه پازابوه ژر يې راوړم
تم شوم څه وخت وروسته راووته غږ يې وکړ ياسينه
زموږ د کور قابونه په سامانونو کې گډوډ شوي دي
وروسته به يې وپسي او رښتيا دا پانه په پطنوس کې
پرته وه دا واخله کيدی شي له تانه هېره شوې وي .

د نور خبرو کولو جرئت راسره نه وو ژر مې پانه
راواخيسته په جيب کې مې کېښوده په لاره روان ووم
سوچ مې وکړ چې پطنوس کې خو ما هېڅ پانه ونه لیده
دا پانه لکه کوم خای نه شوه؟
ژر مې جيب ته لاس کړ پانه مې راوويسته خلاصه مې
کړه چې ومې کتل په پانه کې ليکل شوي
" ياسينه ته خبر يې؟ ډېره درپسي وزورېدم خو، خو ځلي
مې هڅه وکړه چې ليک درواستوم خو ومې نشوی کولی
په ننگرهار کې مې ټول ژمی ستاله انځور سره په
خبرو تېر کړ هغه مې له فیسبوک نه راخيستی وو ستا
انځور ته مې ډېر ووېل چې زه درسره ډېره مينه لرم خو
خو هغه چوپه خوله وو ځواب يې نه راکوه ته مې د
ژوند د بقا سبب يې زما په اړه په کور کې د واده خبرې

رواني دي نو حُڪه مي ليڪ درڪر ومي غوبنتل چي خبر
دي ڪرم ياسينه كه واده مي د بل چا سره وشو نو بپا مي
جنازي ته راشه والسلام مينه درسره لرم ".
د ليڪ پپل راته خوبني راڪره خو د پاي خبرو يي دومره
وڙرولم لکه يو ماشوم چي په خپلي مور پسي ڙاري يوه
مپاشت مي په سوچونو او فکرونو کي تپره ڪره نه
پوهېدم چي څه وڪرم؟

سره غرمه وه د ڪوڅي په سر کي د فاطمي په انتظار
ناست ووم لاس کي مي پو ليڪ نيولي و چي په هغه
ليڪ کي مي خپله شمپره ليکلي وه سترگي مي د فاطمي
دوي دروازي ته نيولي وي څه ځنډ وروسته هغه له
ڪوره راووته

ڪوڅه کي مي شاه او مخ ته وکتل څوڪ مي تر سترگو
نه شول زما لپاره د شمپري ورکولو بڼه زمينه وه پاڅېدم
ور روان شوم ڪله چي هغه زما د ترور ڪور ته تاوه شوه
نو غر مي پسي وڪر چي ودرپره

فاطمه ودرپدله حالتي يي راته
بڼه نه معلومېده شمپره مي ورڪره او تري ومي چي
زنگ راته وڪري هغه ڪور ته ننوته او زه لارم په پارک
کي مي د ٽڪر دي سندرې ته غور ڪېښود

" هغه لاره د بل چا شوه
اي زړگې ه اوس کړې بړه....."

ورخ تېره شوه لمر هم خان پناه کړ توره تېاره شوه په
اسمان کې هم ستورو خانونه رابنکاره کړل زه هم کور
ته ننوتم د ترور ترڅنگ لکه گونگ هلک کېناستم غلي
ناست ووم يودم مي ترور راغړ کړ

ياسينه ډېر وخت کيږي حالت دي راته بڼه نه بڼکاري
ولي څه شوي؟ اوس خو دي معشوقه هم له ننکرهار
نه.....

- نه تروري داسې کومه خبره نه ده نه يم خفه
ډوډي مي وخوړه لارم خپلي کوټي ته له ورسې نه مي
پرده کش کړه او د فاطمي د زنگ په انتظار کېناستم په
تمه ووم خو د هغي زنگ رانغی ساعت ته مي وکتل د
شپي پوه بجه وه لږ، لږ راباندي د خوب اثرات رابنکاره
شول نه مي غوښتل چې ويده شم خو هغه مثل دی چې
وايي

خوب چې درشي بالښت نه غواړي.....

ويده شوی ووم سهار چې کله له خوبه راپاڅېدم موباپل

مي راواخيست چي ومي كتل د يوي شمپري نه لس
زنځه راغلي دي خان ته غوصه ووم چي ولي ويده شوي
ووم

كال تپر شو له فاطمي سره مي اړيکه ټينگه نه شوه
يواري خو حلي مي د ترور ترڅنگ وليده خو د خبرو
کولو موقع په لاس رانغله وزن مي د ډپري انديښني له
کبله کم شوي ؤ، د يوولسم ټولگي مو هم تقريباً يوه نيمه
مياشت تپره شوي وه د فرهاد سره به د فکر د بدلون
لپاره هره غرمه پارک ته تلم خو د خپلو ستونزو په اړه
مي ورته څه نه وپل

غرمه وه د فرهاد د زنگ په انتظار ناست ووم خو زنگ
رانغي ساعت ته مي وکتل نيم ساعت له هغه وخت څخه
تپر وو په کوم وخت کي چي مور پارک ته تللو ومي
ويل کپدي شي په موبايل کي يي روپي يا چارج نه وي
ځکه زنگ نه کوي د کور نه ووتم د پارک لور ته روان
شوم پارک ته ننوتم پورته روان ووم د بني اړخ نه مي
غوږو ته د کرن خان ددي سندري غږ راغي چي وايي

"خو داني لونگ راته په جام کي واچوه
بنکليه ته خپل رنگ راته په جام کي واچوه..."

بني اړخ ته مې وکتل چې گورم فرهاد دی او د چرسو
ډک سگرت يې په لاسو کې او له خولې نه يې لوري
راوځي ، څنگ ته يې ورغلم سگرت مې ترې واخيست
مخکې له دې چې ويې غورځوم ورته ومې وپل فرهاده
څه شوله ستا هغه وعده ؟ څه شوه ستا هغه ملگرتيا؟

تا خو خپله آینده جوړوله او ډاکتر کيدلې.....
په غوصه ناک حالت يې ووبل

ياسينه سگرت راکړه نور زه پوهېږم کار مې
- بڼه سمه ده الله پامان نور دې په خوله د ياسين نامه
وانځلې.

سگرت يې خولې ته کړ او د ملنډې په شکل يې راپسې
راغز کړ
"څوک چې عمل نه لري هسې کدو دی"

ددې جملې په اورېدو مې غوصه نوره هم راوپارېدله
هڅه مې شروع کړه چې د فرهاد نامه له زړه نه وباسم
کور ته ورسېدم انگر کې له ترور سره مخ شوم ويې
پوښتل
ياسينه څه شوي حالت دي راته بڼه نه ښکاري؟
د ډېرې غوصې له امله مې داسې ځواب ورکړ

تروري پري مي رده هر وخت مي پوښتي زه ښه يم
دومره پوښتو ته اړتيا نشته
- هاها... ياسينه زه هم نه خفه کېږم ځکه چې مټيان
تل همداسي غوصه وي

د شپي مي هم خواږه زړه ته نه کېدل لارم د خوب په
ځای کې ناست ووم او د فرهاد دا خبره مي په ذهن کې
گرځېده، راکرځېده
څوک چې ..... ي

په همدې سوچونو کې ډوب ووم موبایل ته مي زنگ
راغی له خپال نه يې راوباستلم شمېره راته ناپېژانده
ښکارېده زنگ مي اوکې کړ سلام مي ډالی کړ د سلام د
ځواب غږ نه راتله ، پوډم د ژړا غږ راغی په ژړېدلي
حالت يې ووبل

ياسينه فاطمه ېم سبا په ما پسې رېپاران کور ته راځي نو
ته هم سبا چېرته لار نشي سبا زما جنازه ده موبایل مي
له لاس نه ولوېد او د غم چيغه مي له خولي نه ووته په
ژړا سر شوم او اوښکو مي جامې داسې لمدې کړې لکه
باران چې د پري په سر هوارې جامې لمدې
کړي

خو شېبې وروسته د کوتي ور خلاص شو ومې کتل
ترور مې وه رامنډه يې کړه زما په سر يې لاس راکينود
او ويې پوښتل څه شوي ياسينه؟
زه په ژړا سر ووم ترور ته مې خواب ور نه کړ بپا يې
وپوښتل څه شوي ياسينه ووايه؟
ژارمه خاوند مې راوينږي د هغه د وينډو نه مخکې
راته ووايه زه درسره مرسته کولى شم

بپا يې پوښتنه وکړه ما بپا خواب ور نه کړ په څلورم
حل يې په مخ څپېره راکړه ويې وپل ووايه، ووايه، ووايه
څه شوي؟
ما پوره خواب ور نه کړى شو يوازي ومې وپل تروري
فاطمه
- څه شوي په فاطمي؟ ژړا بس کړه هر څه راته
پاک، پاک ووايه هله هله

له سترگو نه مې اوښکې وچې کړې او په بنده ، بنده
لهجه مې ورته ووپل

تروري په فافا، فاطمي پسي سبا رپاران راځي او
فاطمي راته زنگ کړى وو هغې وپل چې سبا مې
جنازې ته راشه

ترورې خپر دی یو کار وکړی
- یاسینه دا کار ناشونی دی ته کوښښ وکړه فاطمه له
زړه نه وباسې د هغې پلار د هغې په مقابل کې ولور
اخلي او د هغوی ولور هم پنځه ، شپږ لکه افغانی دی
زما معاش هم اوو زړه روپی دی او د خاوند مې هم
همدومره نو مور هم دا روپی نشو ورکولی
- نه ترورې زړه له زړه نه نه ووځي دا پېسې زه پیدا
کوم اېران ته ځم د کار لپاره خو تاسې به حتماً سبا د
هغوی کور ته ددې موضوع لپاره ورځئ سمه ده؟
- بڼه سمه ده یاسینه ته اوس آرام وکړه سبا مور ورځو
حتماً

ترور مې لاره له پڅانځي نه یې لږه مېوه راوړله او راته
ویې وپل یاسینه دا وخوره او ویده شه
- بڼه سمه ده
هغه لاره او زه په ځای کې همداسې وینښ ناست ووم د
شپې شاوخوا دوه بجې وې پورته شوم له الماری نه مې
پوه سپینه پانه او قلم راواخیست ومې غوښتل د زړه له
درد څخه پو غزل جوړ کړم قلم مې گوتو کې ونیو او په
سپینه پانه مې د غزل مطلع داسې ولیکله

"فرهاد خو لارو په نشو سر شو"
"او ياسين لار په شوگيرو سر شو"

ددې بېت له ليكلو وروسته مي قلم كېښود او د ولور لپاره
د پيسو پېدا كولو په فكر كې شوم چې دومره روپۍ به له
كومه ځايه پېدا كوم؟ د ترور دوى مي هم اقتصادي
وضعه بڼه نه ده

د ولور كلمه مي په ذهن كې ښكته ،پورته كېدله بېرته
مي قلم راواخيست او په پاڼه كې مي د هغه بېت وروسته
داسې وليكل

"د فاطمي پلار خو دې خداى مړ كړي"
"ځكه چې دى په ولورو سر شو"

په سوچونو كې ډوب ووم يودم د چرگ بانگي له خپالي
نړۍ څخه راوباسلم څه ځنډ وروسته په جوماتونو كې د
سهار لمانځه اذانونه وشول پاڅېدم اودس مي وكړ او هوډ
مي وكړ چې جومات ته لار شم خو پاتې شوم ومې نه
غوښتل چې ترور مي راباندې خبره شي چې ياسين ټوله
شپه په ويښه تېره كړې ده لمونځ مي په كور كې وكړ او

د لمانځه نه وروسته مې داسې دعا وکړه

ربه زما دغه ارمان.....

لږ وخت وروسته د لمر سترگه رابنکاره شوه ترور مې
ماته چای تيار کړ او هغوی دواړه د فاطمې دوی کره
لاړل

څه کم پولس بچي وې چې بېرته کور ته راغلل د
رانوتو سره سم مې ترور ته وویل

تروري زما کوټي ته راشه لږ کار درسره لرم هغه
راغله پوښتنه مې ترې وکړه تروري د فاطمې پلار څه
وېل؟

- یاسینه زوبه د فاطمې پلار دې الله خوشحال کړي خبره
يې ومانا

خوښ شوم خو شیبې مې د پوښتنو لړۍ وځنډوله بېا مې
پوښتنه ترې وکړه

تروري هغه څه وپل ولور نه غواړي؟
هغه چوپه خوله ولاړه وه بېا مې ورته وویل تروري زما

پوښتنه مې واورېده؟
خواب يې راکړ

خوآشيني بنكارپده له صندوق نه يي لس زره روپي
راواخيستي او ماته يي راكري د ډوډي خوړولو وروسته
ويده شوم سهار وختي پاڅېدم لمونځ مي وكړ د سفر دعا
مي وكړه چاى مي وڅكه او هغه ليك مي ترور ته
وركړ چې فاطمي ته يي ورسوي بكسه مي په شاه كړه
او د دروازي لور ته روان شوم ترور او د ترور خاوند
مي هم راسره روان شول د ترور په لاس كي مي د اوبو
يك جام بنكارپده د ترور خاوند سره مي مخه بڼه وكړه
ترور مي په تندي بڼكل كرم
او د باندي روان شوم د حركت سره سم مي د ترور له
خولي نه داسي د وپر چيغه ووته چې ماته يي هم ژړا
راوسته اوبه يي راپسي وشيندلي او له دروازي نه يي
سر راوويست زه يي د كوڅي تر سر پوري تعقيب كرم
له يو ساعت سفر وروسته د قاچاق وړونكي موټر خواته
ورسېدم موټر ته پورته شوم څه ځنډ وروسته يي حركت
وكړ شپه مو نيمروز ته ورسوله وروسته له دري ورځو
د تهران ښار ته ورسېدم هلته د كار په لټه كي شوم په
يوې فابريكي كي مي كار وموند د فابريكي خاوند راته
بڼه سړي بنكارپده خو ډېري كاركوونكي يي په نشو
روردي ول مجبوري دي ته نه پرېښودلم چې په كار
پسي وگرځم كار مي پېل كړ څو ورځي وروسته مي له

ترور سره اړیکه ونيوله هغه زما زه د هغې د غږ په اورېدو خوشحاله شوم د فاطمې پوښتنه مې ترې وکړه ځواب يې راکړ چې بڼه ده په څنگ کې مې ناسته ده راغلي ده د درس لپاره غږ دي اوري

د کار ډېروالي دي ته نه پرېښودلم چې ډېرې خبرې وکړم له ترور سره مې مخه بڼه وکړه د فابريکې په کار بوخت شوم مياشتې تېرې شوې خوښ ووم څه نا څه روپۍ مې لاسته راغلي راتلونکي ژوند راته له خوښۍ ډک ښکارېده په اېران کې مې دوه کاله پوره شول له ترور سره مې اړیکه ونيوله په غږ کې يې بدلون ښکارېده ترې ومې پوښتل تروري ناروغه يې که څنگه دي غږ بڼه دل دي؟

ځواب يې راکړ
نه ياسينه بېگه مې لږ په ستوني درد وو اوس بڼه يم
- بڼه فاطمه څنگه ده؟
- بڼه ده هغه هم
- بڼه ورته وواپه چې انديښنه مه کوه زه هم يوه مياشت وروسه ته درځم
- سمه ده ياسينه الله دي په څېر راوله

اړيکه مې له خدای پامانی وروسته پرې کړه لارم
فابريکې ته د کار وروستی ورځې مې هم هلته تېرې
کړې پنځه ويشت ورځې تېرې شوي د فابريکې له مالک
سره مې حساب خلاص کړ او بازار ته لارم

هلته مې د فاطمې لپاره يو لاسي سور ساعت واخيست
چې د ســـــــتو پـــــــته
ځای کې يې په انگليسي ژبه ليکل شوي وو "تاسره مينه
لرم" ترور ته مې پوه د سرو زرو گوتمې او د ترور
خاوند ته مې په تور رنگ کې بنکلي بوتان وپېرل

درې ورې ورځې مې د تهران په پارکونو کې په
ډار، ډار چکر وو هلو وپېرېدم چې پوليس مې ونه نيسي په
سبا ورځ هوايي ډگر ته لارم څه ځنډ وروسته د حامد
کرزي هوايي ډگر کې بنکته شوم موټر مې درېس کړ په
موټر کې هم دا سندره چالانه وه

" کور يې زموږ وطنه مور يې زموږ....."

سندره ته مې په خورا مينه غوږ ايښی وو نيم ساعت
وروسته د ترور د کور کوڅې ته ورسېدم په کوڅه کې د
فاطمې دوئ د کور مخې ته د خلکو گڼه گڼه زباته وه

ومي غوبنټل پوښتنه وکړم چې دلته څه خبره ده خو د
وجود سترېبا مي پرېښودم چې له چا نه په دې اړه
پوښتنه وکړم

له موټر نه ښکته شوم دروازه مي وټکوله د ترور خاوند
مي راووت يوبل ته مو غاړې ورکړه کور ته ننوتو
کېناستم اوبه مي وڅکلې څو شپې وروسته مي د ترور
له خاوند نه وپوښتل ترور مي چيرته ده؟
راته ويې وېل ياسينه هغه تللي د کوڅې يو سپين ږيري
مـــــــــــــــــر وو هاتـــــــــــــــــه تالـــــــــــــــــي
- تـــــــــــــــــه نـــــــــــــــــه يـــــــــــــــــي ورغـــــــــــــــــي؟
- زه اوس ورتلـــــــــــــــــم هغـــــــــــــــــه تـــــــــــــــــه راغـــــــــــــــــي
- بـــــــــــــــــه ســـــــــــــــــه مـــــــــــــــــه ده
لارم خپلې مخکينې کوټې ته هر څه همغسې منظم
اينودل شوي وو د الماري نه مي د خاطراتو کتابچه
راواخيسته ټولې ليکنې مي ولوستلې هره ليکنه له درد او
غم نه ډکه وه کله چې ليکنې ختمې شوې نو په ورپسې
پانـــــــــــــــــه کـــــــــــــــــي مـــــــــــــــــي وليکـــــــــــــــــل

" د غم نه وروسته حتماً خوشحالي شته "

دا لیکنه می خپل ژوند ته په کتو ولیکله په خپلې کوتې کې می دوه ساعته تېر کړل کتابچه می الماری کې کېښوده تشناب ته ننوتم مخ او لاس می ووینځل په هنداره کې می ویښتان سمول په دې وخت کې د کور دروازه خلاصه شوه ومې کتل ترور می وه ژر می ځان د کت لاندې پټ کړ ومې غوښتل لږه ټوکه ورسره وکړم ترور می کوی کوی ته راننوتله وروستی یې غږ وکړ خاونده دلته خو یاسین نشته د ترور د مېړه غږ می تر غوږو شو چې زما ترور ته یې وپل نه پوهېږم لږ مخکې خو همدلته وو د پېشو غږ می له خولې نه وباسته یو دم می ترور راغږ کړ پشی، پشی له ځان سره وغږېده

دا څه قسم پېشو یې چې نه راووحې د کت له بېخ نه یې پوښ کش کړ او زه یې ولیدم او په موسکي حالت یې ووپل

راووحه لېونېه!

اوس به می په جارو وهلی وی د کت له بیښ نه راووتم ترور می په تڼده ښکل کړم او لاره چای یې راوړ په کیسو مو پپل وکړ ما می د ترور پوښتنې ځوابولې هغې زما له یو بل نه مو ډېرې پوښتنې وکړې پوهېدم چې نور پوښتنه کول ښه نه دي خو ما ورته ووپل ترورې سبا به

نو د فاطمي له پلار سره زما د کوژدې په اړه غږېږئ
کڼه _____ه؟

- نه ياسينه سبا نه کپړي يو څو ورځي وروسته به ورشو
ته به به هم لښ آرام وکړي
- هاهاسمه ده ټوکه مې وکړه
جمعه تېره شوه فاطمه مې تر سترگو نه شوه په بېگه کي
مې ترور ته بېا د کوژدې په اړه خبره ورپاده کړه بېا يې
ووپل ياسينه سبا مو په بنوونځي کي يوه غونډه ده نو
سبا هم نه کپړي بله ورځ به گورو
حېران ووم چې څه خبره ده مخکي مې چې ترور وخت
درلود پيسې مې نه درلودلې او اوس چې پيسې راسره
شته له دوي سره وخت نشته

په موباپل کي په گېم بوخت ووم شاوخوا درې نيمې بجې
وي چې د کور دروازه وټکېده ترور مې راته ووپل
ورشه ياسينه وگوره چې څوک دي

لاړم دروازه مې خلاصه کړه د باندي د فاطمي ورور
ولاړ وو په لاس کي يې

يوه خالته نيولي وه ورنږدې شوم روغېر مو سره وکړ
بڼه راغلاست يې راته وويل خالتي ته يې لاس کړ او پو
کارت يې ترې راواخيست

کارت راته د ختم بنکارېده پوښتنه مې ښه ونه بلله چې
وپوښتم د چا ختم دی؟

د چای څښلو غوښتنه مې ترې وکړه وپې وپل
نه مننه زه باید لار شم او دا کارتونه وویشم ننوتم کور
ته په انگر کې مې کارت خلاص کړ چې ومې کتل
په کارت کې لیکل شوي

(مرحومه د حاجي .....)

کارت مې له لاس نه ولوېد او زه هم ورپسې په ځمکه
ولوېدم په ځان نه ووم پوی کله چې مې سترګې خلاصې
کړې او حالت مې ښه شو گورم چې په روغتون کې بم
لارو کور ته شپه تېره شوه سهار وختي مې وختي مې
خپلې راورې پېسې راواخيستي او له کور نه ووتم له
دوکان نه مې یو قوتی سگرت راواخيستل او پارک کې
مې وڅکل څو میاشتي وروسته د فاطمې د جدایې دلایسه
په پوډرو روږدی شوم تقریباً اوو نیم کاله مې د پوډرو
نشه وکړه وروسته مې ترور د درملنې لپاره یو روغتون
ته بوتوم یو څو میاشتي په روغتون کې بستر ووم کله
چې مې درملنه خلاصه شوه او په حال راغلم نو زما

خواته يو ډاکټر راغی چې عمر يې برابر غوندي وو په اوږي يې لاس راکښود او ويې وپل مشره! دادی ته اوس روغ رمت شوي او له دي وروسته به تاته خلک پوږي نه بلکې ياسين وايي.

د هغه ددي خبرو په اورېدلو شکي شوم چې هغه زما نوم څنگه زده کړ؟ او د مشر کلمه يې څنگه راته وکاروله؟ دا کلمه خو ماته يوازې فرهاد کاروله ترې ومې پوښتل ډاکټر صاحب کولی شي زما دوه پوښتني ځواب کړي؟
- کومې پوښتني؟
- لومړی دا چې زما نوم دي له کومه زده کړ؟ او بله دا چې ولې مو راته د مشر کلمه وکاروله؟
- هاها... مشره ته لومړی پاڅه غاړی راکړه بيا دي پوښتني ځوابوم
بي له کوم ځنډ نه پاڅېدم او په غېږه کې يې کلک ونيولم هغه بېدې په ژړا شروع وکړه په ژړېدلي حالت يې وويل

ياسينه زه فرهاد ېم ستا هغه ټولگېوال خبرې يې ژړا بڼې دي کړې
ددي خبرې په اورېدو مي د خوشحالی حس وکړ او يو

حُل بپا ور غاري وتم خو شيبې مو يو بل همداسې په
غېره کلک .....

د څه خبرو وروسته مي ورته وويل

فرهاده زه بايد اوس لار شم له ترور دوى سره مي بپا
حتماً سره گورو انشاءالله
له لاس نه يې کلک ونيولم او ويې وپل نه ياسينه نن شپه
به زما مېلمه کېږي نن رانه هيچ چېرته نشي تللی
مانښام شو فرهاد سره لارم د هغوى کورته د ماسختن
پوډى مو وخوړه وروسته يې چای راوړ د چای نه يې
دوه پپالي پکې کړې او زما ترڅنگ کيناست ويې وپل
بڼه، بڼه ياسينه اوس دا راته وواپه چې په پوډرو څنگه
روردی شى _____ وى وي؟
کيسه مي په لنډو، لنډو، کې ورته وکړه د کيسې د ختميدو
نه وروسته لار تازه چای يې راوړ ټوکې يې شروع
کړې ژر مي د ټوکو لړۍ ور ختمه کړه او ورته ومي
وېل _____

فرهاده اوس ته راته وواپه چې ته څنگه ډاکټر شوي؟
- هاها... د خپلو خبرو غچ اخلي که څنگه؟
- نه فرهاده غواړم ستا د برپا په راز پوى شم
فرهاد خبره يو خوا او بل خوا ورله بپا مي پوښتنه ترېنه

وکره بپا یی حواب رانه کر بپا می تری وپوینتل ویی
و_____ل
یاسینه زه می د مپرمنی له کبله ډاکټر شوم
- هغه _____ څنگه _____ ه ؟
- کیسه اوږده ده خو په لنډو کی به یی درته ووايم
- س _____ مه ده

- یاسینه داسی چل وو چی زه په یوی جینی باندي مئین
شوم هغه وخت پری مئین شوم په کوم وخت کی چی می
تا سره شخړه کړی وه ، په پانه کی می ورته څه خبری
ولیکلی خو کله می چی لیک ورکړ څیری یی کر او ویی
وېل زه له هغه چا سره مینه نه کوم چی نشه یی توکی
استعمالوي وروسته می نشه پرېښودله وروسته له خبرو
اترو می تری د کوژدی کولو غوښتنه وکره ویی وېل
چی کله دی پوهنتون شروع کر نو بپا به کوژده کوو
لارم په ېو خصوصي پوهنتون کی می د طب پوهنځی
شروع کر د کوژدی لپاره می مور او پلار ورو لېږل
کوژدی نه مخکی یی یو بل شرط هم په مور کېښود چی
واده به له دندی پیدا کولو وروسته کوم شرط مو ورسره
ومنلو دا چی کله می دنده پیدا کړه نو واده می وکر نو
یاسینه نن می چی ژوند له خوشحالیو نه ډک دی

دا مي د هغي ميني برکت دی کومه مینه چي مي اوس
مپرمنه

ده

نو ملگرپه! دادی اوس زما ژوند وگوره او د فرهاد ،
هغه ته خلک د ډاکټر او ماته خلک د پوډري نامه اخلي

- یاسینه! ته اوس هم ورتپا لري کوبنښ وکره تپر یادونه
دي هپر کري

بپرتنه له سره نه ژوند پیل کړه.

« پای »

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**